Proletari din toate țările, unitivă!

GAZETA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Anul XXII-Nr. 1026 | EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ | Vineri 23 ianuarie 1970 | 4 pagini 25 bani

■ Liceele pedagogice pe agenda preocupărilor de prim plan — pag. 2

■ Cunoaștere și previziune în sociologia educației și a învățământului — pag. 3

UNIREA

In urmă cu 111 ani, în ziua de 24 ianuarie, a fost consfințită spre știrea tuturor națiunilor lumii, Unirea Principatelor Române. Astfel, 24 Ianuarie 1859 s-a înscris în istoria patriei ca o zi memorabilă, în care s-au pus temeliile României moderne, s-au deschis perspective luminoase luptei poporului pentru cucerirea independenței, pentru realizarea înaltului ideal al făuririi statului național unitar. Despărțiți de-a lungul evului mediu, în formațiuni politice separate — Moldova, Țara Românească și Transilvania —, locuitorii celor trei țări românești și-au păstrat nealterată conștiința unității de origine, de limbă, de obiceiuri. Legăturile multiple — economice, culturale, politice — care s-au dezvoltat între Țările Române în curgerea veacurilor au întărit și mai mult unitatea de neam și de limbă, comunitatea psihică.

Vorbind despre Unire trebuie să evocăm pe acei încercați conducători ai poporului român care au dat curs, în diferite momente istorice, năzuinței spre realizarea unității statale. Trebuie să amintim de Iancu de Hunedoara și Ștefan cel Mare, de figura lui Mihai Viteazul care a realizat, printr-un gest grandios, dar de scurtă durată, alipirea sub sceptrul său a Valahiei, a Transilvaniei și a Moldovei, într-un stat feudal centralizat. Trebuie să ne amintim de asemenea că ideia unirii, care în contextul destrămării relațiilor de producție feudale și a începuturilor capitalismului devenise o necesitate imperioasă reclamată de însăși dezvoltarea societății, a fost cultivată de spiritele luminate ale vremii, patrioți înflăcărați ca Nicolae Bălcescu, Mihail Kogălniceanu, August Treboniu Laurian, Vasile Alecsandri.

Ideile unioniste aveau să culmineze în ianuarie 1859 cu împlinirea celei mai vechi năzuințe a locuitorilor din teritoriile stăpînite cîndva de către daci, în ziua în care mulțimea bucureștenilor din Dealul Mitropoliei a primit vestea „îndoitei alegeri" a lui Alexandru Ioan Cuza ca domn al țării. Alexandru Ioan Cuza ne apare, în perspectiva istoriei, ca una dintre figurile proeminente ale trecutului.

O vie impresie a produs actul Unirii Principatelor în rîndul românilor aflați încă sub dominația străină. În Transilvania au fost nenumărate localitățile în care entuziasmul față de Unirea Moldovei și Țării Românești era tot atît de mare ca în Principate, amplificînd străvechea și arzătoarea năzuință către unitate a românilor.

Insemnătatea deosebită a actului istoric de la 24 Ianuarie 1859 rezidă în primul rînd în faptul că atunci au fost puse pentru întîia oară bazele statului național român modern, centralizat, cu un guvern unic și o adunare legislativă unică, cu o singură administrație și o singură armată. Unirea a creat cadrul favorabil afirmării, într-o măsură tot mai mare, a potențelor creatoare ale poporului român. O serie de reforme între care și lărgirea instrucțiunii publice au impulsionat dezvoltarea României moderne. Instrucția și educația au fost subordonate în contextul celorlalte reforme unei idei mari generale privind dezvoltarea spiritualității naționale, a celor mai înalte sentimente de abnegație față de patrie și popor. Înfăptuirea unirii a determinat un însemnat avînt în viața cultural-artistică a țării. Inmănuncherea valorilor spirituale din Muntenia și Moldova, la care se adaugă creațiile de peste Carpați, a contribuit la apariția unor valoroase lucrări, purtătoare ale ideilor nobile de dreptate socială, unitate și independență națională.

Făurirea statului național român unitar a devenit astfel obiectivul major al luptei întregului popor român. Clipa înfăptuirii acestui obiectiv a sosit la 1 decembrie 1918 cînd 100.000 de oameni, adunați pe „Cîmpul lui Horea" din Alba Iulia proclamau solemn și unanim Unirea Transilvaniei cu România. Fire de aur leagă aceste mari momente istorice de contemporaneitatea noastră socialistă. Socialismul a dus la realizarea deplină a idealurilor de libertate socială și națională pentru care au luptat înaintașii noștri cei mai luminați.

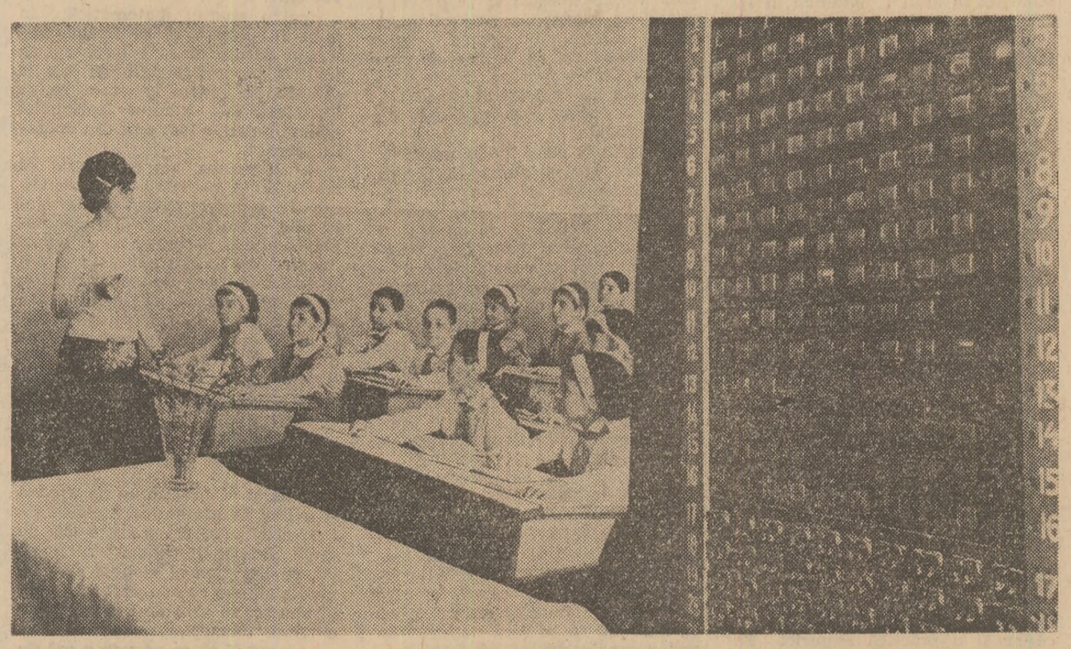

„Verfixul" în acțiune. Răspunsurile elevilor Școlii generale nr. 97 sînt apreciate prin intermediul noului aparat electronic de verificare

LA TEMELIA AFIRMĂRII TALENTELOR

Chiar în această epocă, în care afirmarea tinerilor în tehnică și știință a devenit un fapt cît se poate de obișnuit, o invenție realizată de un elev în vîrstă de 16 ani sparge tiparele normalului, devine un fapt extraordinar. Cu atît mai mult cu cît invenția lui Gheorghe Rusu din Năsăud, pe atunci elev în clasa a X-a, a primit premiul I și medalia de aur la concursul internațional desfășurat la Hamburg în anul 1968, iar soluția tehnică elaborată de el și brevetată a fost solicitată pentru aplicarea în producție de către firma engleză Safari Tours & Co Ltd.

Cunoscîndu-l într-o ședință a Societății de științe fizice și chimice pe profesorul Ștefan Tatay, dascălul cu ajutorul căruia Gheorghe Rusu a pătruns pentru prima oară în tainele științei care-l pasionează, i-am soli-

Prof. ELENA TEODORU

(Continuare în pag. 3-a)

Oamenii școlii cinstesc centenarul nașterii lui V. I. Lenin

Numeroși membri ai corpului didactic și elevi din Turnu Severin au participat, recent, la manifestarea consacrată aniversării centenarului nașterii lui V.I. Lenin desfășurată la sala „I.C. Frimu" din localitate. Expunerea cu titlul „Vladimir Ilici Lenin" — teoretician și conducător al proletariatului internațional", făcută cu acest prilej de prof. Gheorghe Văduva, a scos în evidență trăsăturile fundamentale ale gîndirii leniniste și actualitatea acesteia pentru lumea contemporană.

In continuarea manifestării, artiștii amatori din localitate, în majoritate cadre didactice și elevi, au prezentat, în cadrul unui medalion literar, versuri, fragmente de proză și cîntece închinate lui V. I. Lenin.

În principalele localități ale județului Prahova se desfășoară în aceste zile, din inițiativa comitetului județean de cultură și artă, în colaborare cu inspectoratul școlar județean, acțiuni culturale care cinstesc memoria lui V. I. Lenin.

Elevii din Vălenii de Munte, Băicoi și Breaza au participat la conferințe și simpozioane, în cadrul cărora cadre didactice au relevat personalitatea marelui dascăl al proletariatului mondial.

Reprezentanții colectivelor școlare din Sinaia au participat, în număr mare, la deschiderea expoziției documentare „Viața și opera lui V.I. Lenin". Expoziția, deschisă în sălile Casei de cultură din localitate, cuprinde vitrine cu fotografii și fotocopii ale unor documente, lucrări în diferite limbi și reproduceri de manuscrise ale genialului învățător și conducător al celor ce muncesc din lumea întreagă. După vizitarea expoziției a fost prezentat filmul „Amintiri despre Lenin".

În pregătire colecția „Caiete de pedagogie contemporană"

Printre noutățile pe care Editura didactică și pedagogică le va prezenta cititorilor săi în anul 1970 se află și noua colecție „Caiete de pedagogie contemporană".

Într-o formulă editorială nouă și interesantă, colecția va avea un caracter informativ și de dezbatere, fiecare număr urmînd să cuprindă studii și articole ale unor personalități de seamă din domeniul pedagogiei din țară și de peste hotare. În cadrul colecției vor fi expuse sintetic opinii și soluții în problemele de actualitate ale învățămîntului și pedagogiei contemporane.

Primele volume din noua colecție se vor intitula „Clasa I — copii de 6 ani" și „Actualitatea pedagogiei comparate".

PLENARA COMITETULUI UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Vineri 16 ianuarie, a.c. au avut loc lucrările Plenarei Comitetului Uniunii Sindicatelor din instituțiile de învățămînt și cultură. La plenară au luat parte tovarășii Nicolae Gavrilescu, secretar al Consiliului Central al U.G.S.R., conf. univ. Traian Pop, adjunct al ministrului învățămîntului, Vasile Morea, adjunct al șefului secției învățămînt a Consiliului de Miniștri, reprezentanți ai Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, ai uniunilor de creație, ai Academiei, ai societăților științifice ale cadrelor didactice.

Au fost prezenți la lucrările plenarei membri ai Comitetului Uniunii Sindicatelor din învățămînt și cultură, reprezentanți ai sindicatelor din învățămînt și cultură în birourile executive ale consiliilor județene ale sindicatelor, președinți ai unor mari sindicate din instituțiile de învățămînt, cultură, artă, știință, poligrafie și edituri.

Darea de seamă a Biroului executiv al Uniunii Sindicatelor din învățămînt și cultură a fost prezentată de prof. **Constantin Drăgulescu**, președintele Comitetului Uniunii.

După ce a subliniat importanța deosebită pentru întreaga activitate în domeniul învățămîntului, științei, artei și culturii, a indicațiilor cuprinse în raportul prezentat la cel de-al X-lea Congres al Partidului Comunist Român și în cuvîntarea rostită de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al partidului, la Plenara C.C. al P.C.R. din decembrie 1969, raportul a trecut în revistă principalele componente ale complexului de preocupări și acțiuni întreprinse în vederea modernizării și perfecționării procesului de instruire și educare a tinerei generații. „Prevederile cuprinse în Directivele C.C. al P.C.R. cu privire la dezvoltarea învățămîntului, în Legea învățămîntului și în Statutul personalului didactic — a spus prof. C. Drăgulescu — au precizat, pentru o lungă perioadă de timp, cadrul activității de instruire și educare. Aplicarea în practică a acestor prevederi sporește capacitatea învățămîntului de a răspunde cît mai deplin cerințelor și necesităților ce decurg din dezvoltarea societății noastre socialiste, din impetuosul proces de desfășurare a revoluției științifico-tehnice pe plan mondial".

Raportul a arătat, în continuare, modul cum Biroul executiv al Uniunii, cu sprijinul secretariatului Consiliului Central al U.G.S.R. și-a orientat activitatea în lumina indicațiilor conducerii partidului cu privire la sarcinile importante ce revin organelor și organizațiilor sindicale pentru mobilizarea cadrelor didactice în vederea perfecționării și dezvoltării instrucției publice din țara noastră și ridicării nivelului activității profesionale și educative a corpului profesoral. Astfel, a fost elaborată „Hotărîrea privind participarea organelor și organizațiilor sindicale din învățămînt la realizarea sarcinilor reieșite din lucrările Conferinței Naționale a cadrelor didactice" care a oferit un amplu program de probleme și acțiuni, în cadrul cărora, folosind metodele specifice, sindicatele din învățămînt să-și poată aduce o contribuție sporită la înfăptuirea politicii partidului în domeniul învățămîntului. Biroul executiv al Uniunii a organizat, prin reprezentanții sindicatelor din învățămînt și cultură în birourile executive ale consiliilor județene, participarea sindicatelor din învățămînt la aplicarea Hotărîrii Consiliului de Miniștri privind noul sistem de salarizare și majorare a salariilor în învățămîntul de toate gradele, făcînd din această acțiune un nou prilej de mobilizare a forțelor tuturor slujitorilor școlii. De asemenea, s-a adus o contribuție însemnată la aplicarea prevederilor Statutului personalului didactic privind desfășurarea concursurilor pentru ocuparea de posturi didactice, numirile și transferările în învățămînt.

Biroul executiv al Uniunii a realizat, în cursul perioadei la care s-a referit raportul, cîteva importante studii privind constituirea catedrelor și asigurarea continuității în muncă a cadrelor didactice din învățămîntul de cultură generală, folosirea eficientă a bugetului de timp al cadrelor didactice din învățămîntul superior, participarea sindicatelor la mobilizarea cadrelor didactice pentru elaborarea manualelor și cursurilor universitare. De asemenea, pe baza îndrumării directe a Biroului executiv, au fost organizate consfătuiri și schimburi de experiență cu reprezentanții sindicatelor din învățămînt și cultură în Birourile consiliilor județene ale sindicatelor, cu președinții comitetelor sindicatelor din instituțiile de învățămînt superior și au fost întreprinse acțiuni menite să contribuie la informarea și perfecționarea profesională a cadrelor didactice. S-au relevat în acest sens, în mod deosebit, lectoratele, simpozioanele, consfătuirile, mesele rotunde, întîlnirile cu oamenii de știință inițiate de comitetele sindicatelor învățămînt din Brașov, Craiova, Cluj, Timișoara, Oradea, Bacău, Fălticeni, Slatina, Ploiești Tîrgu Mureș și Bîrlad, precum și amploarea luată de acțiunile organizate în comun cu sindicatele învățămîntului superior din centrele universitare Cluj, Iași și Tg. Mureș.

Raportul prezentat a relevat totodată că, în domeniul învățămîntului Comitetul Uniunii Sindicatelor din învățămînt și cultură, Biroul său executiv, organizațiile sindicale din școli n-au acționat permanent și sistematic pentru mobilizarea membrilor de sindicat la traducerea în viață, în ritm susținut, a amplului program privind dezvoltarea și perfecționarea învățămîntului de toate gradele. O cauză principală a acestei situații sînt neajunsurile care mai dăinuie în formația unor cadre didactice, care nu manifestă interes pentru cursurile de informare științifică, nu participă la activitățile de pregătire în vederea obținerii gradelor didactice, sau la unele acțiuni pentru ridicarea nivelului metodic al predării. In acest sens, se impune ca organele și organizațiile sindicale din învățămînt să situeze în centrul activității lor stimularea interesului și pasiunii cadrelor didactice pentru studiul continuu, pentru pregătirea lor multilaterală, să sprijine crearea caselor corpului didactic și desfășurarea activității lor ca centre de informare, documentare și discuții în probleme actuale ale învățămîntului și pedagogiei, să antreneze cadrele didactice într-o activitate mai susținută și mai eficientă pe linia educării comuniste a tinerei generații în școli, să asigure întărirea frontului comun al factorilor investiți cu răspundere în munca de educație. O sarcină importantă a sindicatelor din învățămînt, pe care acestea au realizat-o într-o măsură insuficientă, o constituie cultivarea la elevi a dragostei pentru munca fizică, pentru activitatea directă productivă.

Problema contribuției sindicatelor din învățămînt la realizarea investițiilor pentru dezvoltarea bazei materiale a pregătirii tineretului și utilizarea cu deplină eficiență a acestei baze a constituit una din temele importante ale raportului prezentat. S-a subliniat faptul că, în planul pe 1970, se prevede darea în folosință a peste 3 000 săli de clasă, în vederea asigurării spațiului pentru generalizarea învățămîntului de 10 ani și cuprinderea în școli a copiilor în vîrstă de 6 ani, fapt care implică și din partea sindicatelor din învățămînt o activitate susținută, pentru urmărirea ritmicității construcțiilor și a dării în folosință a obiectivelor vizate.

Raportul prezentat la Plenara Comitetului Uniunii Sindicatelor din învățămînt și cultură a analizat totodată felul cum au fost îndeplinite sarcinile actuale ale sindicatelor din instituțiile de cercetare științifică, instituțiile de spectacole, întreprinderile poligrafice, presă și edituri.

Majoritatea participanților la

(Continuare în pag. a 4-a)

ȘCOALA COMPREHENSIVĂ — PREFIGURARE A ȘCOLII VIITORULUI?

Sub impulsul cerințelor societății contemporane, al dezvoltării rapide a științei și tehnicii și ca urmare a progreselor înregistrate pe planul cunoașterii evoluției psihofizice a ființei umane, învățămîntul e supus continuu unor schimbări mai mult sau mai puțin profunde, atît în ceea ce privește conținutul său cît și structura sistemului școlar în ansamblu.

Cu toată diversitatea existentă în sistemele școlare, epoca contemporană ridică numeroase întrebări comune în fața învățămîntului din toate țările, astfel încît problemele educației moderne sînt aproape aceleași pretutindeni: explozia de informație, extinderea duratei de instruire a întregului tineret, creșterea vertiginoasă a efectivelor școlare pe toate treptele de învățămînt, o mare mobilitate ș.a. Deși toate aceste probleme sînt rezolvate, în fiecare țară, în funcție de condițiile social-economice, de politica statului, de tradițiile culturale etc., totuși, datorită acestor aspecte comune, există posibilitatea ca reformele școlare din diferite țări să prezinte asemănări. Ne oprim aici asupra unei **tendințe generale care privește conținutul și structura învățămîntului în direcția adaptării lor la particularitățile dezvoltării psihofizice a tinerilor, în vederea valorificării cît mai depline a potențialului uman.**

În ultimele două decenii asistăm la numeroase remodelări ale învățămîntului care vizează, între altele, ameliorarea consecințelor nesatisfăcătoare ale structurii învățămîntului secundar în școli de tipuri și profile categoric distincte asemenea „tuburilor de orgă", prin adoptarea unor structuri care să permită tînărului trecerea de la o categorie de școală la alta, mai adaptată posibilităților, intereselor și vocației sale. Se constată eforturi vizibile de a se da o orientare definitivă elevilor cît mai tîrziu cu putință, de a se realiza cea mai mare flexibilitate, varietate și libertate în direcția pregătirii pentru viață. În strînsă legătură cu aceasta, se tinde să se reducă la maximum determinările arbitrare, consecințele hazardului sau influența factorilor sociali ori de stare economică, și în acest fel, efectele unei orientări eronate sau prea precoce. În acest consens a apărut și se răspîndește tot mai mult ideea **școlii comprehensive**, mai ales la nivelul învățămîntului secundar.

Este unanim acceptat faptul că structura școlii trebuie adaptată copilului, iar nu acesta adaptat modelului școlar. **Școala comprehensivă preconizează unitatea și diversitatea pregătirii elevilor.**

S-ar părea că în epoca noastră există un acord unanim asupra necesității unei instruiri diversificate, cel puțin pe o anumită treaptă a sistemului școlar. Discuțiile se poartă numai asupra modalităților de realizare, a vîrstei la care trebuie să opereze o astfel de pregătire. Care sînt factorii care determină o astfel de tendință în structura sistemului școlar?

Mai întîi, se impune să avem în vedere una din condițiile dezvoltării învățămîntului contemporan — și anume prelungirea duratei instruirii obligatorii, corelată cu creșterea afluenței tinerilor în școli postgenerale. Acest fenomen, caracteristic tuturor țărilor cu un învățămînt dezvoltat, are importante urmări sociale și mai ales pedagogice. Afluența impune o selecție permanentă a tinerilor și **posibilitatea reorientării lor în direcția corespunzătoare intereselor și capacităților lor.**

Totodată, întrucît școala generală nu poate nivela diferențele dintre elevi, creșterea părții din efectivul unui contingent care studiază în școli secundare duce la o diferențiere mai mare a rezultatelor, îndeosebi în primele clase. Întreruperea școlarității de către unii elevi și existența repetenției constituie o confirmare a situației arătate și ridică problema eficienței învățămîntului. Pe de altă parte, unii tineri, care nu au fost îndrumați pe un drum adecvat nu obțin rezultate dorite, constatînd abia în învățămîntul secundar că ar fi făcut mai bine dacă ar fi urmat un alt tip de școală. Firește asemenea situații sînt dăunătoare din punct de vedere al valorificării potențialului uman.

Orientarea tinerilor spre studii corespunzătoare înclinațiilor și capacităților fiecăruia, asigurarea dezvoltării fiecărui individ, evitarea eșecurilor școlare reprezintă funcțiile sociale cele mai importante ale învățămîntului. De aceea, concepția asupra școlii comprehensive constă în realizarea unui sistem școlar în care tinerii aparținînd aceluiași contingent sînt instruiți laolaltă, asigurîndu-li-se pregătirea și dezvoltarea intelectuală în conformitate cu interesele și aptitudinile fiecăruia.

Un alt argument ce se aduce, întemeiat pe considerațiuni psihologice referitoare la deosebirile existente între elevi în ceea ce privește capacitatea de asimilare și ritmul de muncă, constă în faptul că școala comprehensivă diversificată creează premise pentru ca elevii să învețe mai mult și mai bine decît în activitatea școlară nediversificată, precum și posibilitatea de a-l conduce pe fiecare elev la „limita maximă a posibilităților sale de învățare." Stabilirea unor cerințe unice a aceluiași volum de cunoștințe pentru toți elevii, arată Jakob Multh în studiul său asupra diversificării învățămîntului și școlii comprehensive duce, inevitabil, fie la supraîncărcarea unora, fie la subaprecierea posibilităților altora. În tendința de a evita aceste urmări se produce atît una cît și cealaltă".

În concluzie, existența unor înclinații diferite ale elevilor, precum și deosebirile dintre ei în ceea ce privește puterea de asimilare și de învățătură, corelate cu cerința de a se asigura șanse de instruire și educare tuturor tinerilor și de a se spori eficiența sistemului școlar constituie temeiuri ca unele cursuri.

Lector univ. ION T. RADU

(Continuare în pag. 3-a)

LICEELE PEDAGOGICE
pe agenda preocupărilor de prim plan

În cadrul preocupărilor consecvente și stăruitoare de a ridica la cel mai înalt nivel activitatea de pregătire a viitorilor învățători, Ministerul Învățămîntului a organizat recent o consfătuire de lucru cu profesori de pedagogie, directori de licee pedagogice, inspectori ai inspectoratelor școlare județene, în care s-a dezbătut proiectul planului de învățămînt pentru liceele și institutele pedagogice de învățători și educatoare și, pe baza concluziilor unui control efectuat de corpul de inspectori generali ai ministerului, au fost analizate o serie de aspecte din activitatea pe care o desfășoară aceste școli.

După cum se știe, în ultimii doi ani Ministerul Învățămîntului și inspectoratele școlare județene au acordat o deosebită atenție organizării și funcționării acestor unități de învățămînt, pentru ca ele să răspundă cu eficiență maximă cerințelor actuale și de perspectivă ale dezvoltării învățămîntului din patria noastră. În acest scop, rețeaua liceelor și institutelor pedagogice de învățători și educatoare, precum și planul de școlarizare au fost puse în concordanță cu nevoile reale de personal didactic ale fiecărui județ, pe baza unor studii privind dinamica generațiilor de copii; s-au elaborat noi planuri de învățămînt, programe, manuale și metodici; s-a manifestat o grijă mai mare pentru încadrarea corespunzătoare a acestor unități cu personal didactic de conducere și de predare, pentru organizarea și desfășurarea practicii pedagogice, precum și pentru îmbunătățirea condițiilor didactico-materiale.

În prezent, pregătirea învățătorilor și educatoarelor se realizează într-o rețea largă de licee și institute pedagogice de învățători și educatoare avînd unități în toate județele țării.

În lucrările consfătuirii, care s-au desfășurat sub conducerea conf. univ. Traian Pop, adjunct al ministrului învățămîntului, s-a subliniat importanța pe care o acordă ministerul activității curente și de perspectivă a liceelor și institutelor pedagogice de învățători și educatoare. Proiectul planului de învățămînt pentru aceste școli se înscrie ca o problemă majoră în preocupările ministerului legate de traducerea în viață a sarcinilor ce decurg din documentele plenarei C.C. al P.C.R. din aprilie 1968 și cele ale Congresului al X-lea al partidului.

Participanții la dezbateri au arătat că modul cum este concepută în ansamblu schița proiectului de plan se încadrează într-o viziune pedagogică modernă cu privire la locul și rolul învățătorului în societatea noastră. Aceasta rezultă din soluțiile preconizate pentru echilibrarea ponderii dintre cunoștințele de cultură generală și cele de specialitate, precum și din acele prevederi ale proiectului care vizează pregătirea viitorului învățător pentru a se integra în viața socială. Participanții la consfătuire au exprimat numeroase opinii, sugestii și propuneri menite să contribuie la îmbunătățirea proiectului planului de învățămînt pentru liceele și institutele pedagogice de învățători și educatoare, care urmează să fie supus în curînd dezbaterii publice.

În cele ce urmează publicăm o sinteză a propunerilor.

Discuții cu privire la planul de învățămînt

Gheorghe A. Chiței, directorul Liceului pedagogic din Deva.

Proiectul planului de învățămînt asigură viitorilor învățători pregătirea la nivelul cerințelor actuale și chiar de perspectivă. Totuși se ridică o serie de probleme. Pedagogia este un obiect de bază și este prevăzută la examenul de diplomă, dar studiul ei se termină în anul III. Elevii vor uita o bună parte de materie. În ce privește matematica, propun ca în anii I și II aceasta să se predea ca la liceul de cultură generală, iar din anul III să se introducă aritmetica. Predarea logicii în anul III este prea devreme pusă. S-ar impune, poate, predarea logicii în anul IV sau V.

Prin predarea muzicii instrumentale cu întreaga clasă într-o oră pe săptămînă va fi foarte greu să se ajungă la rezultatele dorite. Propun să se facă pe grupe de cîte 8-12 elevi.

Ștefan Soroceanu, profesor. Liceul pedagogic din Gura Humorului.

În ceea ce privește pregătirea de specialitate, ne manifestăm unele rezerve privind eficiența predării psihologiei generale la anul I, îndeosebi sub aspectul înțelegerii problemelor de către elevi. Efectele încheierii studiului pedagogiei generale în anul III ar putea avea urmări asupra calității pregătirii în specialitate a viitorilor învățători. Ne-am gîndit la următoarea variantă: predarea psihologiei generale să fie realizată împreună cu predarea anatomiei la anul I, la anul II să se predea botanica, iar zoologia la anul III; predarea pedagogiei generale să fie eșalonată, fără a se depăși numărul de ore prevăzut de programa nouă, de-a lungul a doi ani de studiu.

Propunem ca elevii liceului pedagogic să studieze o singură limbă străină modernă. Se realizează astfel evitarea supraîncărcării acestor elevi. Studiul limbii latine să se facă pe baza unui manual special în care accentul să se pună pe cunoașterea celor mai reprezentativi scriitori latini, a unui volum potrivit de lexic și gramatică latină.

Să se precizeze dacă muzica instrumentală urmează a se preda în continuare pe grupe de cîte 10 elevi ca și pînă acum. Ora de muzică instrumentală îl duce pe elev la un studiu de 4-5 ore, ceea ce îl împiedică să se pregătească la celelalte materii. Propunem să se facă un program de pregătire de cel mult 2-3 ore săptămînal.

Valer Popa, directorul Liceului pedagogic din Cluj.

Consiliul profesoral al școlii noastre apreciază că principalul aspect care trebuie discutat este schimbarea raportului existent la ora actuală între cultura generală și cea de specialitate. Propunem ca în primii ani de învățămînt învățătorul să acumuleze cultura generală și în anii III—V cultura specială.

Predarea psihologiei în anul I, pe baza anatomiei făcute în școala generală este discutabilă. Aș veni cu o propunere. Școlile speciale de artă au dreptul să recruteze copii încă din clasa a V-a. De ce nu ni s-a permis și nouă acest lucru? Aș propune ca prin 2 ore facultative să se permită specializarea unor învățători pentru muzică, alții pentru educație fizică, alții pentru desen și caligrafie.

Mai departe, se propune reducerea din plan a caligrafiei, lucru cu care nu sînt de acord. În ceea ce privește numărul de ore de pedagogie, eu susțin să rămînă 2 ore în anul I și 2 ore în anul IV. Să rămînă, de asemenea, metodica predării limbii române și matematicii, adică aritmeticii. De altfel va trebui să se predea și metodica desenului, istoriei și geografiei. Gramatica și ortografia trebuie să rămînă în plan pentru că sînt absolut necesare. Propun chiar ca gramatica și aritmetica să fie cuprinse în plan cu 2 ore săptămînal. Se propune reducerea numărului orelor de practică pedagogică în anul III; eu consider că ori rămîn 2 ore de practică în anul III, ori nu rămîne niciuna.

Numărul de ore la muzică instrumentală trebuie să rămînă așa cum este la ora actuală. Dacă însă se va începe cu elevii de la clasa a V-a, atunci se pot face reduceri.

Cu privire la limba străină studiată sînt de părere să rămînă o singură limbă străină. Cea de a doua limbă modernă ar putea fi studiată facultativ în cadrul unui cerc special.

Statistica se apreciază de către colectivul nostru că ar fi inutilă dacă se predă la nivel superior. În ce privește istoria, propun să facem istoria României dar într-un singur an și să renunțăm la istoria antică și medie. De asemenea, geografia patriei să se facă într-un singur an, unitar.

Corneliu Virgolici, directorul Liceului pedagogic din Brăila.

Aș vrea să încep cu observația că proiectul de plan prevede în ultimii ani de studii (IV și V), mai multe obiecte — istoria literaturii universale, igiena, istoria artelor, istoria muzicii — care sînt mai îndepărtate de activitatea propriu-zisă la catedră a învățătorilor și educatoarelor. La aritmetică și gramatică există pauze în ultimii ani de studiu, cînd elevii se pregătesc pentru examenul de diplomă. Or, după părerea noastră, învățătorul trebuie, în primul rînd, să fie foarte bine pregătit să predea gramatica și aritmetica la copiii din clasele I-IV.

Ținînd seama de condițiile în care recrutăm elevi pentru liceul pedagogic mă întreb dacă ei vor înțelege în anul I psihologia cînd abia pot să înțeleagă noțiunile de teoria literaturii?

Consider că în privința literaturii universale, căreia i s-au afectat două ore, ar fi mai util să se predea literatura pentru copii.

În legătură cu limba străină, nu sînt de acord să se studieze o singură limbă străină.

O altă problemă pe care doresc s-o ridic se referă la prevederea ca în anul III să se studieze desenul și metodica predării caligrafiei. Dar cum va fi însușită metodica predării caligrafiei dacă pînă atunci elevii nostri nu au făcut nici o oră de caligrafie?

În ce privește geografia, patru ore înseamnă mult și se pot reduce la trei. Considerăm că la istorie să rămînă și cea antică, dar s-ar putea reduce o oră.

În legătură cu metodica geografiei, științelor naturii și istoriei, profesorii noștri au considerat că împărțirea pe trei trimestre la trei profesori metodiști pentru trei obiecte diferite nu este bună. Propunerea ar fi să existe la fiecare obiect o oră de metodică. De asemenea cred că igiena poate să se facă paralel cu anatomia.

O singură oră pentru practica pedagogică (în anul III) e insuficientă.

E. Pricop, insp. școlar la Inspectoratul județean — Iași.

Opinăm ca istoria antică și medie să fie predate într-o singură oră pe săptămînă. În ce privește metodicile pentru istorie, geografie și științele naturii, propunem și noi ca acestea să se facă începînd din anul IV, cînd începe studiul istoriei și geografiei patriei. Pentru ca științele biologice să nu fie prea împrăștiate, propun predarea biologiei în anul I, botanicii în II. Pentru anatomie și igiena școlară este prea mult un an de studiu. Credem că această disciplină s-ar putea îmbina cu metodica predării științelor biologice în anul IV.

Pentru a ușura predarea psihologiei propunem ca la științele biologice, în anul I, în cadrul zoologiei, să se predea un capitol de anatomie și fiziologie a sistemului nervos. Predîndu-se aceste cunoștințe în anul I, în anul II se va putea face mult mai ușor psihologia, mai ales că și la psihologie există un capitol de anatomie și fiziologie. Deci, psihologia să se facă în anul II și nu în anul I.

Pedagogiei generale să i se acorde cîte două ore săptămînal în anul I și IV, iar logica să se predea în anul V, pentru că se bazează pe o serie întreagă de cunoștințe însușite anterior.

Socotim necesară predarea limbii române și matematicii în anul III și nu în anul IV, pentru ca în anul IV elevul să aibă deja cunoștințele de metodică necesare. Predarea metodicii ar putea să înceapă în trimestrul II. Considerăm că ora de practică pedagogică prevăzută la anul III nu este necesară pentru că ar fi o practică empirică. Ea ar fi mai indicată în anul V cînd elevii au cunoștințe mai temeinice de psihologie.

Apreciem că la istorie se acordă prea mult 2 ore. Este suficientă o singură oră. Aceeași observație o facem în legătură cu istoria literaturii universale și cu filozofia, unde sînt suficiente 2 ore și nu 3.

Ștefan Cucoș, dir. Liceul pedagogic din Bîrlad.

Pentru buna predare a matematicii în liceele pedagogice propun următorul plan: în anul I să se predea algebra și geometria, în anul II să se continue studiul algebrei, geometriei în spațiu și trigonometriei. Începînd din anul III și apoi în IV și V să se treacă la studiul aritmeticii. Tot în anul III, să se prevadă o oră de statistică și două ore de aritmetică. În anul IV — două ore de aritmetică și în V la fel. Aș mai propune să se studieze elemente de analiză matematică.

Propun ca metodica predării limbii române să se predea în anii III și IV. Metodica predării aritmeticii la fel. Metodica predării istoriei să se introducă în cadrul istoriei României în anul II.

Numărul total de ore pe an de studiu să fie stabilit astfel: anii I, II, III, IV — 31 de ore, iar anul V — 30 ore.

Consider că pedagogia generală e bine să se predea în cîte două ore în anul III și IV, iar în anul V metodica activităților pionierești. Propun pentru anul I o oră de desen. În anul II desen și caligrafie, iar în anul IV să predăm metodica predării desenului și caligrafiei. În legătură cu lucrul manual, propun să se facă numai în anii I, II, iar în anul III să se predea metodica lucrului manual.

Practica pedagogică să se facă în anii IV și V o oră pe săptămînă, avîndu-se în vedere că în anul V se face psihologia. Cu privire la practica psiho-pedagogică, aș propune ca în planul de învățămînt să se prevadă pentru practică un număr de ore de asistență la catedră. Pentru clasele I—IV să fie prevăzute 4 ore în anul III și 4 ore în anul IV. La învățămîntul preșcolar să se prevadă 3 ore în anul IV și 3 ore în anul V.

Ecaterina Magheru, directoarea Liceului ped. din Odorheiul Secuiesc.

Colectivul nostru a studiat proiectul planului de învățămînt și găsește bună propunerea de a se realiza pregătirea de cultură generală a elevilor la liceul pedagogic la un nivel mai ridicat, așa încît ponderea să stea în anii I și II, anul III să fie an de tranziție iar în anul V accentul să fie pus pe obiectele de specialitate. Credem că acest proiect este susceptibil de îmbunătățiri. Bunăoară, la limba română considerăm necesar ca în anul V, să fie studiate noțiunile de aplicații gramaticale.

În cadrul istoriei literaturii, la anul V, este necesar să se prevadă o oră de predare a noțiunilor de teoria literaturii pentru copiii mici. De asemenea, noțiuni de predare a limbii române să fie predate în trimestrul III din anul III, după ce noțiunile de metodică au fost predate.

În legătură cu limba maternă, propunem același număr de ore ca și la limba română. Pentru matematică facem următoarele propuneri: la anul I să se predea 2 ore de algebră și 2 ore de geometrie; la anul II o oră de algebră — conform planului de învățămînt al liceului de cultură generală, secția umanistă — și geometria în spațiu o oră; trigonometria o oră și 2 ore de aritmetică, conform planului. În anul III cel puțin o oră de aritmetică și apoi în anii IV și V aceste ore să aibă continut aplicativ, cu formule de rezolvare a problemelor.

La pedagogie și psihologie, colectivul nostru consideră că ar fi bine ca în anul II să se predea noțiuni de psihologie generală, în anul III să se facă noțiuni de psihologia copilului, pedagogie generală, cu 2 ore săptămînal, în care să se facă și studii de didactică, iar în anul IV să se facă noțiuni de pedagogie legate de educația morală, estetică etc. Cunoștințe de logică — să nu fie predate în anul III ci în anul IV cu 2 ore săptămînal, în cadrul cărora să fie incluse probleme de analiză cu caracter practic din cuprinsul orelor de didactică. Tot în anul III credem că ar fi bine să se predea simultan cu noțiunile de pedagogie și psihologie, problemele de psihopedagogie.

La muzică considerăm că și în anul III, e necesar să se introducă două ore săptămînal: o oră afectată cunoștințelor teoretice și o oră pentru noțiuni de metodică.

O altă problemă este aceea a cercurilor de elevi, activitate pe care nu o prevede planul de învățămînt. Ar fi bine să se prevadă, facultativ, cercuri menite să specializeze pe elevi într-o anumită activitate extrașcolară.

Jean Frățilă, directorul Liceului pedagogic din Ploiești.

Numărul total de ore pe săptămînă s-ar putea reduce la 30. Și lucrul acesta s-ar putea face în special pe seama istoriei, luată în general. S-au introdus noțiuni de istoria muzicii, de istoria artelor. Ce ar fi dacă în loc de istoria antică, a evului mediu am face istoria culturii universale aplicată pe fondul fenomenului istoric, pe logica istoriei și am include aici și istoria artelor, a muzicii și chiar a pedagogiei, deci istoria culturii? Mi se pare că am putea să obținem și o economie de timp. În ce privește istoria literaturii, am dori ca programa să fie mai mult axată pe noțiuni de critică și estetică literară.

Profesorii de matematică sînt surprinși că predarea acestei discipline se oprește la anul III. Propun ca algebra să se predea în anul I, geometria în anii I și III, trigonometria în anul IV; statistica s-ar putea asocia cu astronomia. Aritmetica să se deplaseze către anul V. Astronomia în anul IV în loc de V.

Sînt de părere că la disciplinele fizică și chimie s-ar putea reduce numărul de ore, acordîndu-se o mai mare atenție aplicațiilor practice, instruirii învățătorilor în mînuirea instrumentelor. Anatomia considerăm că ar trebui să rămînă în anul I. La acest obiect manualul este foarte încărcat. Trebuie un manual care să sprijine mai mult predarea psihologiei.

Igiena școlară credem că ar trebui să capete un caracter mai aplicativ.

Irina Colfescu, directoarea Liceului pedagogic de educatoare din București.

Mă voi referi la propunerile pentru liceul pedagogic de educatoare. Avînd în vedere condițiile în care-și recrutează elevele liceele pedagogice de educatoare propunem să se acorde pentru gramatică 2 ore. Cu privire la istorie, propunem în loc de 2 ore, o oră. La științele naturale propunem să se restringă noțiunile de botanică și zoologie.

Pentru studiul matematicii, în anul II, propun să se reducă numărul de ore de la 4 la 3. Tot în anul II, propun ca pe lîngă cele 2 ore de psihologie generală să se introducă și studiul pedagogiei generale care a fost scos din actualul plan.

De asemenea, am considerat că este absolut necesară predarea didacticii generale în trei ore la anul II. Pedagogia preșcolară și psihologia copilului preșcolar se pot studia în anul III. La educatoare s-a introdus și o oră de statistică, dar, noi considerăm că pe lîngă aceasta ar trebui să se introducă și noțiuni de contabilitate care sînt indispensabile directoarelor de grădiniță. Tot la anul III, ar trebui să se predea psihologia preșcolară și pedagogia copilului, dar în cadrul acestora să fie inclusă metodica jocului și a activităților distractive.

La anul V propun să se predea și o oră de gramatică. De asemenea, propunem cel puțin o oră pe săptămînă de literatură pentru copii, cu program și manual special, urmărindu-se ca educatoarele să-și însușească și arta de a povesti, de a recita frumos.

La anul V să se adauge o oră de pedagogie preșcolară.

Maria Borcoman, directoarea Liceului pedagogic din Sibiu.

Doresc să subliniez că sîntem de acord cu punctele de vedere care susțin ca, în anii IV și V, obiectele care pregătesc elevii pentru examenul de diplomă trebuie să aibă o pondere mai mare, iar majoritatea obiectelor de cultură generală să fie predate în anii I sau III. Totodată, cred că nu e bine să se renunțe la predarea ciclică a unor obiecte ca istoria, geografia, biologia, deoarece elevii liceului pedagogic se recrutează din mediul rural, unde pregătirea la aceste obiecte este eterogenă.

Pentru matematică, propunem reeditarea unui manual cu exerciții și probleme, apoi alcătuirea unei culegeri pentru liceele pedagogice. Cred că numărul de ore afectat studiului pedagogiei este redus. Propun ca pedagogia generală să se predea în anii III și IV, cîte **două ore.**

Maria Popescu, directoarea Liceului pedagogic de învățători din București.

Propun ca să se acorde două ore în plus de gramatică la anul I, o oră în plus la anul II și cîte o oră la anii IV și V. De asemenea consider că în conținutul ce se va da fiecărui obiect de învățămînt cuprins în ramurile matematicii să se aibă în vedere ca elevii să posede și elemente de matematică superioară, îndeosebi de geometrie analitică și de algebră superioară.

În legătură cu predarea chimiei, ar fi bine să se predea chimia organică separat de cea anorganică — în anul II chimia anorganică și în anul III cea organică. Pentru biologie susțin predarea igienei și puericulturii în anul V.

Profesorii noștri au salutat cu bucurie faptul că predarea cunoștințelor de pedagogie poate avea un caracter mai științific decît pînă acum, pentru că se vor transmite noțiunile pe baza cunoștințelor de psihologie. Propun să se introducă o oră de pedagogie și la anul V. Logica să se treacă din anul III în anul V, deoarece predarea logicii nu poate fi făcută fără introducerea în filozofie, iar elevii nu vor înțelege raportul dintre logică și filozofie.

Pentru o mai temeinică pregătire a viitorilor învățători în ceea ce privește munca educativă, susțin introducerea la anul V a obiectului etica nu în cadrul dirigenției, ci ca obiect separat.

Elena Georgescu, insp. școlar general al Inspectoratului școlar din Brașov.

Limba și literatura română consider că ar fi util să înceapă la anul I cu 2 ore pentru limba română și literatură română și 2 ore gramatică cu aplicații. De asemenea în anul II aceste discipline să apară cu 2 + 2 ore; în anul III 3 + 1, iar în anul IV, 4 + 1.

Considerăm că studiul botanicii ar trebui să prevadă și noțiuni de agricultură și astfel nu va mai fi nevoie de o oră în plus pentru agricultură.

În ceea ce privește disciplinele pedagogice am ajuns la părerea că pedagogia generală să treacă în anul II, psihologia în anul III, pedagogia și psihologia în anul IV, iar în anul V logica și istoria pedagogiei.

Horea Suciu, directorul Liceului pedagogic din Constanța.

Dat fiind faptul că disciplinele matematice au o pondere importantă în pregătirea și în activitatea viitorilor învățători, considerăm că aritmetica, așa cum este prevăzută cu 5 ore, să fie eșalonată în cinci ani. Prin aceasta se micșorează și numărul de ore săptămînal la anul II și III cu cîte o oră.

Cu privire la limba și literatura română susțin ideea ca să nu fie întrerupte aplicațiile gramaticale. În acest scop, să se renunțe la o oră din anul V de limba și literatura română și să fie afectată pentru aplicații gramaticale.

Dacă se începe în anul IV studiul metodicilor, acestea trebuie să aibă o altă formulare și să înceapă cu teoria legată de clasele la care se va începe practica. Eventual, prima jumătate de trimestru să se acorde tratării teoriei, în așa fel încît să existe un avans de pregătire metodică la obiectul respectiv pentru a se putea începe lecțiile demonstrative.

Cît privește muzica instrumentală, cred că dacă se introduc cîte două ore de muzică instrumentală în anul I, pregătirea la muzica instrumentală prevăzută în noul proiect de plan va satisface exigențele.

Mihai Lupușor, director adj. al Lic. pedagogic din Bacău.

Consider că este bine orientată repartizarea în proiect a orelor de limbă și literatură, chiar și de matematică, cu observația că în anul IV și V să se introducă ore de aplicație la aritmetică și gramatică. S-ar putea reduce numărul de ore de istorie și geografie în anii I, II și III la o oră pe săptămînă, iar în anul IV cu încă o oră.

Aș fi vrut să amintesc că la istoria României sînt unele noțiuni cuprinse și la filozofie. Ar trebui să se facă o mai bună delimitare.

În legătură cu orele de practică la anul III, socotim că este insuficientă o oră de practică pe săptămînă. Sau să se renunțe sau să se facă două ore, pentru că numai deplasarea la o școală de aplicație înseamnă 40—50 de minute.

Și în anul IV ar putea fi introduse cinci ore de practică. Tot în anul patru poate fi efectuată ora de practică psihopedagogică. La pedagogie consider că sînt afectate prea puține ore. Credem că în anul IV s-ar putea preda pedagogia în două ore săptămînal. S-ar putea studia de asemenea teoria educației și metodica activităților pionierești.

Sîntem de acord cu propunerea de a se studia numai o singură limbă modernă, care să fie bine predată și luată de la început cu elevii. Susținem ideea ca orele de metodică să fie introduse la obiectele respective. La geografie-istorie și științele naturii metodica să se introducă din anul III, în trimestrul II.

La liceele pedagogice de educatoare se cere să se introducă și pedagogia generală și atunci considerăm că ar fi bine să se facă și noțiuni de pedagogie preșcolară.

De asemenea cred că ar trebui să se acorde o mai mare atenție și cercurilor care poate că ar fi bine să fie introduse chiar și în planul de învățămînt.

I. Roșuț, director adj. al Liceului pedagogic din Arad.

Am analizat proiectul planului de învățămînt și consider că este mai bun decît cel precedent pentru că evită supraîncărcarea elevilor.

Nu sînt de acord cu introducerea eticii la școala pedagogică și nici cu introducerea orelor de limba latină.

Părerea mea este că unele discipline ar trebui reevaluate. Mă gîndesc că istoria antică și medie ar trebui să fie reevaluată și să se predea odată cu obiectul istoria culturii antice pentru că ar avea o mai mare valoare.

Eu cred că ar fi necesar ca elevii noștri să facă în anul V un curs practic de folosire a mijloacelor moderne audio-vizuale. M-aș gîndi și la un curs pentru inițierea viitorilor învățători în tehnica cercetării științifice. Unde învață el cum se întocmește o fișă bibliografică, cum se dă un citat, cum se folosește subsolul într-o carte?

Nicolae Axente, directorul Liceului pedagogic din Buzău.

Consider că acest plan de învățămînt pentru liceele pedagogice va fi mai bun dacă vor fi reevaluate și obiectele de învățămînt în sensul stabilirii cu mai multă precizie a conținutului acestora. Participarea noastră la îmbunătățirea lui ar fi fost mai substanțială dacă pentru disciplinele care vor figura și în viitor în planul de învățămînt, am fi cunoscut în mare un proiect de programă.

În privința limbii latine, colectivul didactic de la școala la care lucrez a fost de acord că este prea puțin numai un an de studiu. Ar fi bine să se prelungească și în al doilea an cu o oră.

Propun ca matematica să fie eșalonată în toți anii de studiu. Nu ar fi rău dacă astronomia ar fi predată în anul IV. S-a discutat despre psihologia generală. Ar fi nimerit ca în anul V să mai fie introdusă o oră de psihologie generală care, în legătură cu sociologia și cu practica psihopedagogică, ar ajuta la aprofundarea cunoștințelor de psihologie. În noul proiect nu se vorbește nimic despre cunoștințele de literatura pentru copii și de agronomie, care cred că ar trebui integrate în orele de literatură și, respectiv, de botanică.

Silvia Miclescu, directoarea Liceului pedagogic din Suceava.

Studiind cu atenție proiectul planului de învățămînt corpul didactic al liceului nostru a ajuns la concluzia că el este simțitor îmbunătățit față de vechiul plan de învățămînt, că pe baza lui se va reuși să se realizeze o mai temeinică pregătire a tineretului din punct de vedere profesional și o temeinică pregătire de cultură generală. Este bună corelarea disciplinelor cu metodicile. Apreciem ca foarte bine venite propunerile pentru fiecare obiect de învățămînt precum și eșalonarea predării psihologiei și pedagogiei generale pînă în anul III. Totodată propunem ca studiul aritmeticii să se continue și în anii IV și V. Gramatica să fie introdusă în anul V întrucît elevii din liceele pedagogice vin cu multe goluri în cunoștințele lor din școala de cultură generală. De asemenea sporirea orelor la gramatică și în anii I și II ar ajuta la o mai temeinică pregătire a elevilor.

Susținem introducerea literaturii pentru copii și predarea metodicii aritmeticii și limbii române în anul III.

O analiză cuprinzătoare soldată cu măsuri concrete

În partea a doua a consfătuirii prof. **Pompiliu Vilcu**, director general în Ministerul Învățămîntului, a prezentat un referat privind sinteza concluziilor corpului de control al ministerului în legătură cu activitatea desfășurată de liceele și institutele pedagogice de învățători și educatoare, pe marginea căruia s-au purtat discuții.

O primă problemă la care s-a oprit analiza a fost îndeplinirea planului de școlarizare. În această privință, pe lîngă realizările evidente ale unor școli s-au înregistrat rămîneri în urmă la liceele pedagogice de educatoare din județele Ilfov, Galați, Constanța, Municipiul București, Timiș, Bistrița-Năsăud, Sibiu, Cluj, Iași, Maramureș și Argeș. S-a arătat că inspectoratele școlare județene au datoria să impulsioneze — în școlile generale și în licee acțiunea de orientare școlară și profesională.

Unele neajunsuri s-au constatat și în ceea ce privește realizarea planului de școlarizare pe sexe, la clasele de învățători. Astfel, în timp ce la clasele de fete locurile planificate au fost ocupate în totalitatea lor în sesiunea iunie, la clasele de băieți a fost nevoie de susținerea concursului și în sesiunea septembrie.

Referatul și intervențiile pe marginea lui s-au ocupat apoi pe larg de probleme privind încadrarea liceelor pedagogice cu personal didactic, de organizare și desfășurarea procesului instructiv-educativ, de nivelul de pregătire al elevilor, de organizarea și desfășurarea practicii pedagogice, de asigurarea bazei didactico-materiale a liceelor pedagogice.

În legătură cu toate aceste probleme au fost relatate succesele înregistrate, experiența unor școli și profesori, problemele care urmează să fie rezolvate.

Astfel, în unele licee pedagogice (Tîrgoviște, Călărași, Focșani), funcționează profesori stagiari, sau calificați pentru alte specialități, în timp ce în altele (Tr. Severin, Tr. Măgurele), îndrumarea practicii pedagogice lasă de dorit deoarece nu au fost încadrați încă directorii adjuncți care au ca sarcină această activitate.

Cu toate rezultatele bune obținute în activitățile legate de conținutul procesului de învățămînt din liceele pedagogice unii directori de licee pedagogice (Tîrgoviște, Galați, Bîrlad, Caransebeș, Odorheiul Secuiesc), consacrînd prea mult timp rezolvării problemelor administrative nu au asigurat controlul sistematic al procesului de învățămînt, iar unele consilii profesorale și colective de catedră se rezumă la analize și dezbateri pe teme cu caracter prea general sau de mică importanță.

Controlul efectuat de minister a constatat deficiențe și în organizarea și desfășurarea activităților educative, în special în cazul activităților extrașcolare. Astfel, nu sînt valorificate în suficientă măsură posibilitățile educative pe care le oferă viața în colectivul internatului.

În cadrul consfătuirii au fost relatate interesante aspecte privind preocupările catedrelor din unele licee pedagogice pentru realizarea unei predări moderne — la catedrele de matematică, de exemplu — prin utilizarea noțiunilor de logică matematică și teoria mulțimilor în prezentarea cunoștințelor de aritmetică, algebră și geometrie. În general, însă se semnalează la multe catedre o preocupare încă slabă pentru stimularea și formarea deprinderilor de muncă independentă la elevi, pentru folosirea materialului didactic, ceea ce se reflectă în situația la învățătură.

Atît referatul cît și participanții la consfătuire au examinat un mare număr de probleme privind organizarea și desfășurarea practicii pedagogice. S-a arătat că deși s-au obținut rezultate mai bune decît în trecut, în organizarea practicii pedagogice continuă să se manifeste și unele deficiențe ce se cer grabnic înlăturate. Astfel, în unele licee pedagogice predarea metodicilor de specialitate este încredințată unor profesori, iar îndrumarea practicii la obiectul respectiv altor profesori, ceea ce se reflectă negativ asupra legăturii organice dintre teorie și practică.

Sînt unele licee pedagogice (Odorheiul Secuiesc, Sibiu, Deva) în care la practică cu elevii de la clasa I de 6—7 ani, în loc să folosească 30 de minute pentru lecție, folosesc 50 de minute, neținîndu-se seamă nici de indicațiile de specialitate, nici de posibilitățile de efort ale copiilor, sau altele (Craiova, Timișoara, Bîrlad) în care unele planuri de lecții ale precticanților dovedesc o insuficientă documentare în probleme de metodică. Aceasta, în special la muzică, desen, educație fizică.

O problemă de stringentă actualitate pentru buna desfășurare a activităților instructiv-educative în liceele pedagogice se referă la asigurarea bazei didactico-materiale a acestor școli. La consfătuire au fost apreciate eforturile și rezultatele obținute de mai multe licee pedagogice (Turnu-Severin, Iași, Tulcea, Turnu-Măgurele, Suceava, Botoșani, Cluj, Zalău, Tg. Mureș) care, beneficiind de sprijinul organelor locale de partid și de stat, au reușit să creeze condiții didactico-materiale tot mai bune desfășurării procesului instructiv-educativ.

S-a relevat totodată și faptul că există licee pedagogice (Focșani, Călărași, Tg. Jiu, Ploiești, Ilfov, Piatra Neamț, Blaj) care nu dispun de localuri proprii, iar spațiul ce le-a fost repartizat în incinta altor unități școlare este insuficient sau necorespunzător.

Neajunsuri au fost semnalate și în ce privește cuprinderea elevilor în internate, în preocuparea pentru organizarea laboratoarelor audio-vizuale și în dotarea bibliotecilor.

Pentru unitățile de aplicație, s-a relevat în consfătuire, este necesar să se ia măsuri în vederea dotării lor cu baze sportive, loturi experimentale și pentru o mai bună încadrare cu învățători.

În încheierea dezbaterilor s-a prezentat un plan de măsuri concrete privind îmbunătățirea activității liceelor și institutelor pedagogice de învățători și educatoare.

OPINII

OPINII • OPINII • OPINII • OPINII • OPINII

CUNOAȘTERE ȘI PREVIZIUNE ÎN SOCIOLOGIA EDUCAȚIEI ȘI A ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Cercetările de sociologie din țara noastră, reluate în urma hotărîrilor celui de al IX-lea Congres al P.C.R., adîncite și mult diversificate după cel de al X-lea Congres al Partidului, au marcat, cu ocazia *Sesiunii de comunicări* organizată de Comitetul Național de Sociologie în zilele de 14-15 ianuarie 1970. în aula Academiei Republicii Socialiste România, un moment calitativ ce se cere a fi consemnat. Valoarea științifică a celor mai multe comunicări — au fost prezentate un număr total de 95 de comunicări — ne îndreptățește să tragem concluzia că în sociologie există astăzi la noi suficiente forțe de cercetare științifică, care, depășind diletantismul, nivelul constatativ și descriptiv al fenomenelor sociale, se orientează către o abordare explicativă și în același timp prospectivă a realității sociale. Referindu-se numai la comunicările de sociologie a educației și învățămîntului prezentate în cadrul secției B, a acestei sesiuni de comunicări, nu putem să nu remarcăm efortul de a se ajunge, prin studii teoretice și cercetări concrete, de la cunoașterea științifică la previziunea științifică.

În acest sens, problemele planificării educației și învățămîntului s-au dovedit a fi centrale. Ele sînt legate indisolubil de cercetarea eficienței învățămîntului, fapt ce implică o cunoaștere exactă a realității sociale la un moment dat și, pe baza acesteia, ca și prin cunoașterea legilor de dezvoltare socială, de previziune științifică corespunzătoare. Valoarea de adevăr a cunoașterii și previziunii fenomenelor sociale certifică valoarea operațională a planificării. În societatea contemporană, ideea planificării se afirmă cu necesitate și, așa cum se preciza în lucrările sesiunii, aportul țărilor socialiste în promovarea ideilor planificării nu poate fi neglijat.

Ca parte integrantă a planificării sociale, planificarea educației și a învățămîntului contribuie la ridicarea nivelului celorlalte activități sociale. Fără a elimina posibilitățile de realizare a dorințelor individuale, planificarea educației asigură concordanța superioară a intereselor personale cu cele sociale. În comunicările prezentate ca și în discuții au fost combătute, de pe poziții științifice tezele potrivit cărora planificarea educației ar echivala cu amputarea aspirațiilor individuale și s-a subliniat în același timp caracterul permanent și de perspectivă al planificării educației și învățămîntului. Stabilirea principiilor acțiunii de planificare a educației și a învățămîntului (concordanța cu cadrele de specialitate existente, considerarea dezvoltării școlare ca un continuu ascendent, evidențierea adaptabilității ce trebuie să caracterizeze planul de învățămînt, raportarea continuă a rețelei de învățămînt la forțele de producție, etc.) ca și nivelul teoretic general al tratării problemelor planificării educației poate contribui eficient la dirijarea fenomenelor educative, pentru că, așa cum se știe, nu există lucru mai practic decît o bună teorie.

Educația și învățămîntul presupun investiții și eforturi considerabile din partea societății, dar acestea — după cum au dovedit studiile sociologice — sînt investiții sociale de cea mai mare eficiență (chiar dacă sînt de lungă durată), învățămîntul avînd o reală funcție productivă, fiind o condiție indispensabilă a realizării reproducției lărgite, putînd fi deci considerat o adevărată avuție socială. Transformarea științei în forță de producție poate fi realizată numai prin acționarea asupra verigii de legătură dintre acestea, asupra procesului de învățămînt, a cărui structură avansată trebuie adaptată în permanență noilor ramuri productive, noilor profesii și specialități, învățămîntul afirmîndu-se astfel ca o veritabilă forță de propulsie socială. În acest sens, în cadrul Sesiunii de comunicări, s-a pledat pentru actualitatea unei sociologii prospective a educației, pornindu-se de la premiza că acțiunea, fiind o realitate anticipată, impune ca și rezultatele, deci, eficiența acțiunii să fie anticipată. Cu alte cuvinte, este necesară cunoașterea completă a tuturor variabilelor sociale în vederea optimizării planificării învățămîntului. Se are în vedere, în primul rînd calculul necesarului forței de muncă, imediate dar și de perspectivă, urmărindu-se utilizarea socială rațională a acesteia. Relația învățămînt — structură socială a forței de muncă poate fi privită și din perspectiva rolului școlii în mobilitatea socială, în procesul de schimbare a statutului socio-profesional al absolvenților.

Comunicările și discuțiile au evidențiat tendința existentă la noi în sociologia educației și a învățămîntului de a se realiza surprinderea fenomenului instructiv-educativ atît în contextul social, relevîndu-se pe de o parte incidența proceselor sociale asupra educației și pe de altă parte necesitatea integrării structurilor educaționale în structurile macrosociale, cît și tendința de surprindere a acestui fenomen ca realitate în sine. Din acest ultim punct de vedere poate deveni interesantă studierea sociologică a relațiilor profesor-elev în cadrul lecțiilor, determinarea rolului jucat de liderii școlari în dinamica clasei, formarea colectivelor școlare, mecanismul formării și transmiterii tradițiilor școlare, etc.

Succinta trecere în revistă a temelor de sociologie a educației și învățămîntului dezbătute cu ocazia recentei sesiuni de comunicări trebuie completată cu evidențierea comunicărilor de metodologie, e adevărat, mai puțin numeroase dar la fel de interesante și de bogate în sugestii.

Chiar dacă, așa cum a reieșit din discuțiile pe marginea comunicărilor, unele domenii ale sociologiei educației și învățămîntului nu au fost acoperite cu studii și cercetări : (De exemplu : sociologia artei și, adăugăm noi, sociologia instituțiilor preșcolare de învățămînt și a învățămîntului special), chiar dacă uneori se mai bate pasul pe loc, și chiar dacă în unele comunicări pot fi sesizate inconsecvențe terminologice, nu poate fi negat faptul că în prezent sociologia educației și a învățămîntului la noi și-a cristalizat concluzii metodologice și teoretice și și-a precizat, de pe poziții marxiste, obiectul, sarcinile și raporturile cu alte ramuri ale sociologiei generale și cu alte științe umaniste. De asemenea, este evident și faptul că cercetările de sociologie a educației și învățămîntului răspund unor necesități de cea mai mare actualitate, oferind, pe baza cunoașterii și previziunii științifice, unele soluții practice în problemele sociale acute.

Caracterul militant al sociologiei marxiste impune în continuare orientarea cu predilecție a cercetărilor sociologice spre procesele sociale majore ale epocii noastre și evidențierea atît a elementelor pozitive cît și a celor negative, pentru că — așa cum arăta în cuvîntul de închidere al lucrărilor sesiunii de comunicări prof. univ. Miron Constantinescu — dacă placăm pe realitatea vie o imagine roză, trandafirie atunci nu acoperim numai ceea ce este negativ, dar și ceea ce este pozitiv în realitatea noastră socială.

Asist. univ. SEPTIMIU CHELCEA
Universitatea București

La cercul de artă plastică de la Casa pionierilor din Botoșani

LA TEMELIA AFIRMĂRII TALENTELOR

(Urmare din pag. 1-a)

citat să ne vorbească despre drumul parcurs de elevul său de la Liceul „George Coșbuc" și în general despre îndrumarea celor deosebit dotați pe căile afirmării științifice.

„Fără exagerare — ne spune prof. Tatay — Gheorghe Rusu se manifestă de pe acum ca o veritabilă personalitate pe tărîmul creației științifice. Repet, nu e vorba de un simplu talent, ci de un cercetător adevărat. În plus dublat de un temperament de luptător. De altfel, datorită modului său impetuos de comportare a și avut dificultăți cu unii, chiar dintre profesori, care n-au înțeles de la început resursele deosebite ale acestui tînăr.

În ceea ce mă privește am încercat să-l susțin, să-i creez cale liberă spre înălțimile creației originale, chiar dacă unele dintre ideile lui mă surprindeau prin îndrăzneala lor. În același timp, am încercat să orientez activitatea întregului cerc de fizică din școală, stimulat de primele rezultate ale lui Rusu și altor cîtiva elevi deosebit dotați, către actiuni cu elemente de cercetare științifică. Cercul a devenit totodată o punte de legătură către profesiunea pe care fiecare elev dorește să și-o aleagă în viață. Astfel activitatea cercului presupune pe lîngă efectuarea de demonstrații și verificări experimentale, o normă lunară de probleme ce trebuie rezolvate, discutarea unor teme care figurează în programele claselor speciale de fizică, precum și — aceasta este cel mai important pentru problema ce ne interesează — alegerea unei teme de cercetare în funcție de preferințele fiecărui elev. Pentru ducerea la bun sfîrșit a cercetării respective, elevii efectuează ample cercetări (amploarea lor e dovedită de rezultatele la care a ajuns Gheorghe Rusu), conspectează zeci de lucrări de specialitate și studii din reviste, fac multiple experiențe. În toate aceste activități elevii au continuu alături pe profesorii de specialitate, care au organizat în liceu un serviciu permanent de consultații.

Evident, succesul repurtat de Rusu constituie un titlu de glorie al cercului de fizică, ca și al liceului de altfel, o confirmare a orientării actuale a activității acestuia și un stimulent pentru îndrăznețiii viitoarelor înfăptuiri. Acum, alături de Gheorghe Rusu alți elevi ai Liceului „George Coșbuc" din Năsăud urcă treptele afirmării în domeniul fizicii, cucerind premii pînă în faza republicană a concursurilor de specialitate.

„Așadar cel mai important pentru elevii cu asemenea talente este să creăm un nucleu și un climat de stimulare a cercetării științifice". — conchide profesorul Ștefan Tatay. La care am adăuga ca un lucru cel puțin tot atît de important, că pentru îndrumarea acestui nucleu se cer găsiți, ca la Năsăud, făclieri modești ai științei, care să aprindă flacăra pasiunii la urmași.

Au început concursurile pe specialități ale elevilor din licee și școli profesionale ediția 1970

Duminică 18 ianuarie 1970, sub auspiciile Ministerului Învățămîntului și a Societății de Științe Filologice s-a desfășurat, în întreaga țară, faza pe localitate a concursului de literatură română. Spre deosebire de anul 1969, faza pe localitate și faza pe județ a concursurilor pe specialități se desfășoară la date diferite, dînd posibilitatea unui număr mai mare de elevi foarte buni (de obicei și la disciplinele științifice) să intre în competiție. De asemenea, pentru a contribui la pregătirea din timp a elevilor pentru concurs, datele de desfășurare, incluse în calendarul activităților educative și sportive, au fost comunicate inspectoratelor județene și școlilor și publicate în „Gazeta învățămîntului" încă la începutul anului 1969/1970.

În stabilirea temelor pentru concursurile Ministerului Învățămîntului și Societatea de științe filologice, ținînd seama de unele sugestii și propuneri din anii precedenți au avut în vedere ca acestea să nu repete anumite lecții sau capitole din programa școlară, temele unor lucrări scrise date în școală. S-a urmărit ca temele pentru concurs să dea posibilitatea elevilor să-și afirme în mai mare măsură talentul, preocupările lor literare, ridicînd simțitor nivelul concursului încă de la prima confruntare.

Subiecte cum ar fi „Imaginea și semnificația lui Făt-Frumos în basmele noastre" (clasa a IX-a), „Concepția despre viață în poezia lui George Coșbuc" (clasa a XI-a), „Profilul liric inedit al poeziei lui Lucian Blaga" (clasa a XII-a), au stîrnit un interes deosebit în rîndurile elevilor din licecle de cultură generală, pedagogice, de artă și ale liceelor de specialitate.

Și în școlile profesionale temele pentru concurs ca, de exemplu : „Prima zi în atelier" (anul I), „Vasile Alecsandri, cîntăreț al frumuseților patriei" (anul II), „Ce poezie v-a plăcut mai mult și de ce ?" (anul III), au fost deosebit de apreciate atît de elevi cît și de profesorii de specialitate.

Toate aceste măsuri au făcut ca lucrările de la faza pe localitate să fie de bună calitate. S-ar impune ca cele mai bune să fie puse la îndemîna tuturor elevilor prin reviste școlare, publicațiile județene și centrale, precum și prin stațiile de radioamplificare din școli și localități etc.

Din informațiile de care dispunem din numeroase orașe și comune din țară, numărul participanților la faza pe localitate înregistrează, în acest an, o creștere simțitoare față de anul trecut, ceea ce ne îndreptățește să anticipăm, că, pe țară, numărul elevilor participanți va fi cu mult mai mare de 15.000 cît s-a înregistrat în anul 1969, la faza pe localitate a concursului de literatură română.

Și acum, în timp ce se corectează lucrările de la concursul de literatură română și se centralizează rezultatele pe județ și pe țară, continuă cu intensitate pregătirile pentru faza pe localitate a concurs lui de matematică care va desfășura la 25 ianuarie a.c. (orele 10,00) și a concursului de fizică și chimie, care va avea loc la 1 februarie 1970 (orele 10,00).

DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

PRECIZĂRI

cu privire la desfășurarea examenului de bacalaureat în anul școlar 1969-1970 și a concursului de admitere în învățămîntul superior pentru anul universitar 1970-1971

I. — Cu privire la desfășurarea examenului de bacalaureat în anul școlar 1969/1970.

1. **Cursurile școlare la anul IV** al liceelor de cultură generală și de artă **se încheie**, potrivit structurii anului școlar, **la 23 mai.**

În perioada 24 mai — 17 iunie, elevii se pregătesc individual pentru examenul de bacalaureat. Conducerile liceelor organizează în această perioadă **consultații** la obiectele prevăzute în programa examenului de bacalaureat, **participarea elevilor fiind facultativă.**

2. **Examenul de bacalaureat se susține**, ca și în anii precedenți, **la următoarele obiecte de învățămînt :**

SECȚIA REALĂ

— **Literatura română (scris și oral).**
— **Matematica (scris și oral).**
— **Fizica, Chimia sau Biologia, la alegere (oral).**

SECȚIA UMANISTĂ

— Literatura română (scris și oral).
— Una din limbile străine studiate în liceu sau Limba latină (scris și oral).
— Istoria României, Filozofia și Socialismul științific sau Biologia, la alegere (oral).

Candidații proveniți din liceele cu predare în limbile naționalităților conlocuitoare susțin examen scris și oral și **la literatura maternă**, oricare a fost secția urmată (reală sau umanistă).

Programele pentru examenul de bacalaureat au fost publicate în „Gazeta învățămîntului" nr. 1014 și 1015 din luna octombrie 1969 și în revista „Colocvii" nr. 12 din decembrie 1969.

3. **Examenul de bacalaureat se desfășoară în perioadele 18—28 iunie (sesiunea de vară) și 20—31 august (sesiunea de toamnă).**

Absolvenții liceelor de artă susțin probele practice de specialitate ale examenului de bacalaureat în perioada 25—31 mai pentru sesiunea de vară și în perioada 17—19 august pentru sesiunea de toamnă.

Probele scrise se vor desfășura în felul următor :

În sesiunea de vară

18 iunie — la Literatura română ;

20 iunie — la Matematică (secția reală) și limba străină sau Limba latină (secția umanistă) ;

22 iunie — la literatura maternă pentru absolvenții liceelor cu predarea în limbile naționalităților conlocuitoare.

În sesiunea de toamnă, probele scrise vor fi programate, în aceeași ordine, în zilele de 20, 22 și 25 august.

Examinarea orală va începe după o pauză de 1—2 zile de la ultima lucrare scrisă și se va face succesiv, pe obiecte, în zile diferite, după programul stabilit de comisia de examen, asigurîndu-se cel puțin o zi liberă între obiecte pentru fiecare serie de candidați.

4. La ambele sesiuni ale examenului de bacalaureat din anul 1970 se pot prezenta absolvenții liceelor de cultură generală și de artă (cursuri de zi, serale și fără frecvență), seria 1970, precum și persoanele care au absolvit între anii 1966—1969 și care nu au susținut examenul sau l-au susținut o singură dată, fără a-l promova. Absolvenții din seriile 1966—1969 care au susținut examenul de două ori, fără a-l promova, se pot prezenta, pentru ultima oară, numai la una din cele două sesiuni ale anului 1970.

5. Absolvenții liceelor de cultură generală, cursuri de zi și învățămînt fără frecvență, din seriile menționate, vor susține examenul de bacalaureat la secția — reală sau umanistă — pe care au urmat-o ; absolvenții cursurilor serale vor susține examenul de bacalaureat numai la secția reală.

II. — Cu privire la concursul de admitere în instituțiile de învățămînt superior.

Concursul de admitere în instituțiile de învățămînt superior, pentru anul universitar 1970/1971 va avea loc, ca și în anii precedenți, în luna iulie. Înscrierile la concurs se vor face între 4—9 iulie, iar concursul va începe la data de 10 iulie. Pentru locurile care nu se vor ocupa la unele facultăți, se va organiza o a doua sesiune de admitere în luna septembrie.

Condițiile de înscriere, disciplinele și probele concursului sînt aceleași ca și în anul precedent, cu următoarele excepții solicitate de instituțiile de învățămînt superior de specialitate :

1) la secția de comerț exterior din cadrul Academiei de Studii Economice examenul de admitere va consta din :

— matematică, (algebră și trigonometrie) scris și oral.
— o limbă străină la alegere (engleză, franceză, germană, rusă) scris.
— economie politică, oral.

Numărul probelor rămîne la 4 (patru) ca și anul trecut.

2) la facultățile filologice, la secțiile care au ca specialitate secundară o limbă străină se va adăuga o probă scrisă la limba respectivă.

3) la secția de sociologie se va introduce o probă scrisă la disciplina „analiza matematică".

Conducerile liceelor și instituțiilor de învățămînt superior vor asigura buna desfășurare în unitățile lor a acestor examene și concursuri.

ȘCOALA COMPREHENSIVĂ — PREFIGURARE A ȘCOLII VIITORULUI ?

(Urmare din pag. 1-a)

caracterul lor, volumul și gradul de dificultate al unor teme să fie diferite pentru unii elevi. Acestor scopuri îi servește școala comprehensivă. Ea urmărește **să ofere posibilități de dezvoltare diferitelor grupe de înclinații.** Ținînd seama de particularitățile psiho-fizice ale fiecăruia, școala comprehensivă tinde **să favorizeze evoluția elevilor, fără să nivcleze sau să elimine deosebirile.**

Diferențierea are ca scop aci, să-i ajute pe elevi la dezvoltarea aptitudinilor individuale. Școala trebuie să ofere numeroase căi de instruire. Direcția pregătirii elevului trebuie să se stabilească numai după ce au fost făcute observațiile necesare, iar orice îndrumare greșită să poată fi revizuită în cadrul sistemului școlar.

Concepția școlii comprehensive se reflectă în primul rînd în **structura sistemului școlar**, cu deosebire pe treapta învățămîntului secundar. Unele orientări ce se pot observa într-o serie de țări sînt concludente în această privință. Astfel, în S.U.A. tipul de școală secundară de masă este școala comprehensivă (comprehensive high school), care cuprinde în structura sa mai multe secții cu profiluri diferite (teoretic-academic, general — pentru cei nedecișI asupra profesiunii viitoare — și profesional), în scopul orientării elevilor către tipul de specializare care convine în mai mare măsură înclinațiilor lor individuale. De asemenea, este știut că în Anglia au existat, pînă în prezent, 3 tipuri de școli secundare : clasice, tehnice și moderne. Cei mai mulți copii învață în școala modernă. Școala clasică asigură o bună pregătire teoretică și, astfel, accesul la orice instituție de învățămînt superior. Intrarea într-o asemenea școală are loc în urma reușitei la examenul „11 plus" susținut la o vîrstă la care predispozițiile reale ale elevilor nu se pot încă determina și cînd diferențele de mediu cultural nu sînt încă înlăturate prin acțiunea învățămîntului. În acest fel a apărut ideea unei școli unice care să ofere posibilitatea de a grupa elevii în secții conform aptitudinilor lor, adică școala secundară comprehensivă. În conformitate cu moțiunea aprobată de Camera Comunelor în 1965, Ministerul Educației din Anglia a stabilit un sistem de măsuri referitoare la reorganizarea învățămîntului secundar, prevăzîndu-se : generalizarea școlii complete (comprehensive school), desființarea examenului de selecție dat la absolvirea școlii primare, precum și modul de reorganizare a diferitelor tipuri existente de școli.

Deși unii pedagogi nu sînt de acord cu perspectiva diminuării rolului școlilor secundare de tip clasic (grammar), școli cu o veche tradiție în sistemul de învățămînt englez, prin crearea școlilor complete se urmărește generalizarea tocmai a acestui nou tip de școală. În aceste condiții, se tinde ca toate tipurile existente de școli de grad secundar să evolueze, să se dezvolte într-un sistem unitar (comprehensiv) de învățămînt secundar, eliminîndu-se examenul de selecție actual, ce se aplică la vîrsta de 11 ani.

Un alt exemplu concludent îl constituie reforma învățămîntului suedez. După ce în 1954 s-a hotărît înlocuirea celor 3 categorii de gimnazii care existau mai înainte (gimnaziul real, tehnic și comercial) cu un singur gimnaziu „integrat" de 3 ani, cuprinzînd secțiile umanistă, socio-politică, comercială și științifică, în prezent se tinde spre crearea unui singur tip de școală secundară începînd din 1971. Continuarea acțiunii de integrare a școlilor secundare din Suedia urmărește reducerea diferențelor în evaluarea mesteriilor, precum și organizarea de așa natură a activității școlare încît să se asigure creșterea eficacității studiilor și pregătirea tinerilor pentru integrarea în viața socială. Aceasta presupune înlăturarea separării diferitelor școli existente în prezent, considerîndu-se că o reducere sau o estompare a granițelor dintre ele ajută la realizarea scopurilor comune tuturor școlilor.

De o manieră asemănătoare sînt îmbunătățirile, în curs de aplicare, aduse învățămîntului francez, în scopul punerii de acord a nivelului instrucției tineretului cu nevoile societății moderne, pentru a asigura dezvoltarea aptitudinilor copiilor și orientarea lor spre profesii cît mai variate, în raport cu aceste aptitudini și cu nevoile economiei contemporane în continuu proces de diversificare. Încă din 1968, în cuvîntarea rostită în fața Adunării Naționale, ministrul educației anunța faptul că principiul care trebuie să stea la baza transformărilor pe care le va suferi învățămîntul secundar și care urmează să devină dominant în învățămîntul francez este principiul unității. În vederea realizării acestei unități, în organizarea și conținutul primului ciclu secundar se urmărește ridicarea pragului de la care începe diferențierea învățămîntului și anume de la nivelul școlii elementare (vîrsta de 11 ani) spre ultima clasă a ciclului I secundar (16 ani) în scopul cunoașterii mai temeinice a copiilor (prin „ciclul de observare") și o mai bună orientare (prin „ciclul de orientare"). În acest scop au fost înființate, în mod experimental, colegii de învățămînt secundar care cuprind clasele din primul ciclu al învățămîntului secundar, diversificate pe trei secții — clasică, modernă și clase de tranziție — urmate de învățămîntul practic terminal. Acest tip de instituție școlară oferă avantajul de a îmănunchea trei tipuri de școli : liceu, colegiu de învățămînt general și clase de tranziție continuate cu învățămîntul practic terminal. De asemenea, el permite ca elevii, indiferent de capacitățile sau de orientarea lor spre o secție sau alta, să rămînă în aceeași instituție. Înființarea colegiilor de învățămînt secundar a fost determinată de prelungirea școlarității obligatorii pînă la vîrsta de 16 ani și tinde de a evita orientarea prematură a elevilor care, pînă atunci trebuiau să decidă la absolvirea școlii elementare, adică la vîrsta de 11 ani, dacă să se orienteze spre licee, spre colegii de învățămînt general sau spre ultimele clase ale învățămîntului primar.

Școala comprehensivă nu se definește numai cu un nou mod de structurare a învățămîntului. Ea implică și o anumită tendință în **determinarea conținutului învățămîntului.** Aceasta constă, în principal, **în diversificarea studiilor.** Evident, această orientare vizează învățămîntul secundar, primul și al doilea ciclu unde, de regulă, predarea are loc pe clase și cursuri. Se pot distinge mai multe procedee generale :

— Planul de studiu cuprinde, pe de o parte, un „trunchi comun" (nucleu) format din obiecte de bază, obligatorii pentru toți elevii, predate clasei întregi. Acestea sînt, de obicei, obiectele care se pot preda tuturor elevilor indiferent de capacitatea lor (istoria, geografia, științe naturale, educația civică). Pe de altă parte, se prevăd cursuri diferențiate pe grupe omogene de elevi, în funcție de capacitatea lor de asimilare (de obicei la matematică, la limbi străine sau limba maternă). De pildă, în gimnaziul din Suedia, în afară de diferențierea studiilor pe secții și prin alegerea unor materii facultative, pentru elevii cu perturbări trecătoare în dezvoltarea intelectuală sau care, din motive personale, nu pot lucra în ritmul colegilor lor, se organizează cursuri reduse la una sau mai multe materii în anii II și III. În încheierea gimnaziului, pentru acești elevi se organizează un „învățămînt prelungit" pentru terminarea studiilor, de aproximativ un pătrar.

— Obiecte de bază obligatorii pentru toți elevii și discipline facultative.

— Obiecte obligatorii și un număr de obiecte la alegere, elevul putînd opta pentru unul sau mai multe în cadrul unui anumit număr de ore. În Suedia, de exemplu, planul de studii al școlii de bază oferă elevilor din clasa a VII-a, 5 specialități la alegere, pentru 5 ore săptămînal. În clasa a VIII-a, ponderea materiilor de opțiune crește, reprezentînd 7 ore săptămînal, pentru ca în clasa a IX-a studiul să fie diversificat pe 9 secții.

Se consideră că obiectele la alegere nu trebuie să apară prea devreme, întrucît introducerea lor ar fi în detrimentul obiectelor obligatorii ; de aceea, înainte de clasa VII-a oferta de obiecte la alegere nu este justificată.

Integrarea diferitelor tipuri de școli, după școala generală, **se întemeiază și pe considerațiuni economice și sociale.** Calculele întreprinse în privința construcțiilor școlare arată că localurile construite astfel încît să servească unor școli diferite pentru învățămîntul disciplinelor științifice, tehnice sînt mai rațional și economic folosite în sistemul școlilor integrate, decît dacă ar trebui să se construiască și să se doteze special un local pentru fiecare tip de școală. Mai mult, construindu-se fiecare local de acest gen după exigențele tipului de școală cu cea mai mare nevoie, rezultatul va fi o creștere a nivelului pedagogic pentru toate formele de instrucție integrate în aceeași școală.

Se menționează și faptul că școala integrată creează condiții de folosire mai largă a profesorilor, ceea ce este foarte important mai ales pentru învățămîntul specializat.

Nu este de mai mică însemnătate nici faptul că în cadrul școlilor integrate se pot forma grupe de învățămînt constituite din elevi cu orientări diferite, ceea ce este considerat util.

Avantajele pe care le prezintă un sistem școlar în care se acordă un loc preponderent școlii comprehensive sînt evidente. Aceasta nu ne reține însă să subliniem și unele neajunsuri ale acesteia.

Mulți pedagogi arată că, deși aparent toți elevii urmează același tip de învățămînt, în realitate ei sînt prematur orientați în funcție de rezultatele lor școlare — în cadrul secțiilor existente în școala comprehensivă. Se aduc și unele critici la adresa realizării unui nivel diferit de cunoștințe : unul superior și teoretic pentru elevii secțiilor teoretice, altul de un nivel mai redus, practic, pentru elevii celorlalte secții. Se arată că, dacă este posibil ca un elev să treacă de la secția teoretică la cele cu caracter practic, e aproape imposibil ca acest drum să se facă în sens invers.

La acestea se pot adăuga obiecțiuni cu privire la criteriile care duc la orientarea elevilor către secțiile școlii comprehensive. În măsura în care această orientare nu este influențată de considerații discriminatorii și se asigură un grad de fidelitate corespunzător, efectele pozitive ale școlii comprehensive nu sînt însă diminuate.

PLENARA COMITETULUI UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

(Urmare din pag. 1-a)

discuții care s-au referit la problemele învățămîntului — ca de pildă, înv. **Maria Petrașcu** (jud. Timiș), prof. **Elena Frunză** (jud. Hunedoara), prof. **Constantin Clisu** (jud. Bîrlad), prof. univ. **Haralambie Ionescu** (București), prof. **Aron Sabău** (jud. Bihor), conf. univ. dr. **Cornelia Dumitriu** (jud. Iași), prof. **Ion Talabă** (jud. Gorj), prof. **Cornel Vîrgolici** (jud. Brăila), prof. **Nicolae Profeanu** (jud. Ilfov) — au situat centrul de greutate al luărilor de cuvînt în sfera contribuției sindicatelor la perfecționarea cadrelor didactice, în vederea ridicării generale a nivelului procesului de învățămînt.

Astfel prof. Maria Petrașcu, după ce a evidențiat unele acțiuni pozitive întreprinse în ultimul an, a luat o poziție critică față de faptul că în școlile județului pe care îl reprezintă se acordă de către organizațiile sindicale prea puțină importanță antrenării corpului profesoral la cercetări cu caracter metodic.

În cuvîntul prof. Constantin Clisu a fost prezentată inițiativa pozitivă a sindicatului învățămînt din Bîrlad în legătură cu editarea culegerii intitulată „Școala Bîrlădeană", în care au putut vedea lumina tiparului o seamă de creații științifice și literare ale corpului didactic din localitate.

Prof. Ion Talabă a relevat în cuvîntul său aportul pozitiv la informarea și perfecționarea cadrelor didactice din Tg. Jiu pe care l-a adus organizarea, cu sprijinul Biroului executiv al Uniunii și a Institutului de științe pedagogice, a unor simpozioane cu participarea cercetătorilor științifici și a cadrelor didactice universitare.

Cu privire la întărirea activității educative în rîndul cadrelor didactice și a elevilor, prof. E. Frunză a analizat unele exemple semnificative și a făcut o serie de propuneri în acest sens, iar prof. Corneliu Vîrgolici a abordat unele probleme privind deplina și rapida integrare profesională și socială a tinerilor învățători și profesori.

Prof. univ. Haralambie Ionescu, și conf. univ. Cornelia Dumitriu, au analizat unele aspecte ale contribuției sindicatelor la îmbunătățirea activității instructiv-educative din învățămîntul superior, oprindu-se îndeosebi la activitatea reprezentanților sindicatelor în consiliile profesorale și în senatele universitare, precum și la activitatea complexă de educare a viitorilor intelectuali.

Tovarășii **Anton Iliescu, Nicolae Nițescu și Nicolae Gheorghe** s-au ocupat în intervențiile lor pe marginea raportului de problema activității sindicatelor din întreprinderile poligrafice și contribuția acestora la ridicarea productivității muncii și îmbunătățirea calității producției de carte și de publicații. Artistul poporului **Marcel Angelescu** și artistul **Nicolae Rafael** au analizat problemele specifice ale activității sindicatelor din instituțiile teatrale și de spectacol, iar tov. **Nicolae Tuie** s-a referit la unele aspecte ale activității în sectorul editorial.

În cuvîntul său, conf. univ. **Traian Pop**, adjunct al ministrului, s-a referit pe larg la colaborarea Uniunii Sindicatelor din învățămînt și cultură, a sindicatelor din instituțiile de învățămînt pe planul realizării sarcinilor majore ale învățămîntului din etapa actuală. Cu acest prilej, au fost trecute în revistă principalele acțiuni și acte normative la care și-au adus contribuția și sindicatele din învățămînt, fiind solicitat, în continuare, un sprijin mai larg din partea acestora la importantele acțiuni ale etapei imediat următoare. Este vorba în primul rînd de continuarea procesului de trecere la școala de 10 ani și de încheierea școlarizării copiilor de la virsta de 6 ani, de definitivarea planului de învățămînt al liceului și de desfășurarea noului sistem de perfecționare a profesorilor, învățătorilor și educatoarelor.

Tovarășul Traian Pop s-a referit apoi, pe larg, la modul cum se desfășoară activitatea educativă în rîndurile tineretului școlar, solicitînd concentrarea atenției în special în direcția educării prin muncă și pentru muncă a elevilor. De asemenea, el s-a referit la colaborarea între organele de învățămînt și organele sindicale în cadrul caselor corpului didactic.

După ce a trecut în revistă marile realizări obținute de poporul nostru în toate domeniile construcției socialiste și a situat în cadrul acestora succesele învățămîntului, științei, culturii și artei românești — tov. **Nicolae Gavrilescu**, secretar al Consiliului Central al U.G.S.R. — s-a referit îndeosebi la contribuția pe care trebuie s-o aducă sindicatele din învățămînt la educarea tinerei generații, atît pe plan intelectual cît și pe plan moral. A fost subliniată necesitatea întăririi acțiunilor de educare ateist-științifică a tinerilor, a preocupării acordate cunoașterii de către elevi și studenți a realităților contemporane ale patriei și a grijii deosebite pentru educarea tinerilor în spiritul dragostei și respectului pentru munca direct productivă. Vorbitorul a solicitat găsirea unui limbaj comun, într-o acțiune coordonată, a tuturor factorilor care concură la procesul educativ: familia, organele de învățămînt, organizațiile sindicale, U.T.C., organizația pionierilor, instituțiile de spectacol, presa și radioteleviziunea.

În cuvîntul său tov. Nicolae Gavrilescu a acordat atenție analizei unor probleme privind integrarea socială și profesională a cadrelor didactice, precum și activității desfășurate în instituțiile de spectacol, în presă și edituri, în poligrafie.

Plenara Comitetului Uniunii Sindicatelor din învățămînt și cultură a adoptat, în continuare, planul de măsuri elaborat de Biroul executiv, care cuprinde, printre obiectivele centrale, stimularea interesului și pasiunii membrilor corpului didactic pentru un studiu continuu, pentru participarea activă la formele de perfecționare stabilite prin Statutul personalului didactic, la activitatea de pregătire științifică și culturală a elevilor și studenților, la formarea și dezvoltarea în rîndurile acestora a concepției materialist dialectice despre lume și viață, la educarea lor în spiritul idealurilor societății socialiste. De asemenea, planul de măsuri prevede mobilizarea cadrelor didactice la cultivarea dragostei elevilor pentru muncă și la orientarea școlară și profesională a acestora, sprijinirea caselor corpului didactic etc.

Tot în domeniul învățămîntului, Biroul executiv urmează să organizeze studii privind integrarea profesională a tinerelor cadre didactice și aplicarea noilor regulamente privind organizarea și desfășurarea muncii în învățămîntul de cultură generală. Biroul executiv va organiza și o serie de acțiuni printre care, la loc de frunte, se situează Simpozionul național cu titlul „Rolul și locul educatorului în procesul de modernizare a învățămîntului; contribuția sindicatelor din învățămîntul de cultură generală la pregătirea profesională și perfecționarea cadrelor didactice", va edita o broșură privind activitatea sindicatelor din învățămîntul de cultură generală și va iniția instruirea președinților de sindicate din acest sector.

Măsuri corespunzătoare sînt prevăzute în plan și pentru stimularea activității sindicatelor din artă, poligrafie, cercetarea științifică, presă și editură.

*

Plenara a discutat și aprobat unele măsuri organizatorice, printre care alegerea în funcția de secretar al Comitetului Uniunii a tovarășei Elena Cojan în locul tov. Vasile Vlad, care rămîne mai departe membru al Biroului executiv, precum și alegerea în funcțiile de membri ai Biroului executiv a tovarășilor Nicolae Burcea și Constantin Ștefănescu; de asemenea plenara a aprobat eliberarea din funcția de vicepreședinte a Comitetului Uniunii și respectiv de membru al Biroului executiv a tovarășelor Onița Gligor și Marioara Dumitrescu.

În încheierea lucrărilor plenarei a luat cuvîntul prof. Constantin Drăgulescu, președintele Comitetului Uniunii, care a mulțumit participanților pentru analiza aprofundată și propunerile făcute, solicitîndu-le o participare activă la realizarea sarcinilor cuprinse în planul de măsuri. El a cerut ca în etapa imediat următoare să se acorde o atenție deosebită pregătirii și desfășurării, în bune condiții, a Simpozionului național de comunicări științifice, subliniind că acesta se va bucura de tot sprijinul din partea Ministerului Învățămîntului, a organelor de învățămînt, de cercetare și perfecționare a cadrelor, precum și a instituțiilor de învățămînt superior.

NOTE DE DRUM DIN R.P. UNGARĂ

Într-una din sălile Institutului pentru orientare școlară și profesională din Budapesta

O PREOCUPARE DE ACTUALITATE

ORIENTAREA ȘCOLARĂ ȘI PROFESIONALĂ

- **Sistemul de instituții care se ocupă de orientarea tineretului**
- **Cum sînt selecționați elevii pentru școlile postgenerale**
- **În vizită la Institutul pentru orientare școlară și profesională din Budapesta**

Am vizitat recent R. P. Ungară — ca invitat al revistei „Köznevelés" — și am avut ocazia cu acest prilej să cunosc activitatea laborioasă a colegilor noștri din școlile maghiare, preocupările actuale ale învățămîntului din țara vecină și prietenă. Trăsătura esențială care caracterizează direcțiile drumului parcurs de învățămîntul maghiar în ultimii 25 de ani este permanenta sa modernizare și perfecționare.

Însemnările de față se opresc asupra uneia din preocupările specifice învățămîntului modern: orientarea școlară și profesională.

Cu 6 ani în urmă, o hotărîre a Consiliului de Miniștri al R. P. Ungare a pus bazele activității în domeniul orientării școlare și profesionale în școlile maghiare și — ce este mai important — a creat **un sistem** de instituții care au această sarcină. Pe plan național există un **Consiliu de orientare școlară și profesională** care reunește reprezentanți ai Ministerului Culturii (cel care coordonează și departamentele de învățămînt), Ministerului Muncii, ministerelor economice, organizațiilor de copii și tineret, pedagogi, psihologi, sociologi etc. Consilii similare funcționează și la nivelul județelor și al plășilor. Aceste consilii au menirea de a coordona toată activitatea din acest domeniu, de a analiza periodic și de a trasa sarcinile viitoare ale orientării școlare și profesionale.

Concret, munca în rîndul tineretului se desfășoară prin intermediul mai multor factori educativi: școală, familie, organizația de tineret, mass-media, precum și cu ajutorul unor instituții speciale: cabinete județene și, la Budapesta, un institut.

În principal, munca de orientare școlară și profesională se desfășoară **în cadrul școlilor.** În această privință, conținutul muncii și formele de realizare nu diferă de cele obișnuite și în țara noastră: ore de dirigenție, activitate în cercuri pe materii, întîlniri cu oameni de profesiuni diferite, vizite în întreprinderi sau unități agricole etc. Cunoașterea de către elevi a diferitelor domenii de activitate, îndrumarea acestora conform cu pregătirea, aptitudinile și dorințele lor și ale părinților, ca și corelarea preferințelor cu cerințele economiei se desfășoară, cum este și firesc, treptat, culminînd cu clasele terminale ale școlii generale și ale liceului.

În clasa a VIII-a a școlii generale, activitatea de îndrumare școlară și profesională capătă o importanță deosebită determinată și de faptul că intrarea în școlile postgenerale se face fără concurs de admitere. Selecționarea elevilor pentru o școală sau alta se face pe baza unor formulare-test. Întocmirea acestora se face de către fiecare elev sub supravegherea dirigintelui și a părinților. De fapt, formularul completat este echivalent cu o opțiune. Cu acest prilej sînt indicate două școli pe care elevul ar dori să le urmeze în ordinea de preferință. Formularele sînt triate și trimise școlilor postgenerale, fie că sînt licee de cultură generală, școli tehnice sau școli profesionale. În cazul în care un elev nu este admis la prima școală pentru care a optat, formularul și toate datele necesare sînt trimise celei de a doua școli indicate. Dacă nici la aceasta a doua școală elevul nu este admis, formularul este înaintat referentului cu probleme de muncă de la Sfatul popular al plasei care — în funcție de situația existentă la acea dată în rețeaua de școli a plășii și de necesarul de cadre — hotărăște repartizarea elevilor necuprinși încă în școlile postgenerale. Se înțelege că această selecționare a absolvenților școlilor generale se face pe mai multe etape.

Am relatat succint modalitatea aceasta de selecționare și îndrumare a absolvenților școlii generale care diferă de cea din țara noastră și din alte țări, fără a fi, firește, în măsură, ca după o scurtă documentare, să ne dăm seama de avantajele și dezavantajele unui asemenea sistem.

Pentru orientarea școlară și profesională a elevilor, în R. P. Ungară există, așa cum spuneam, și instituții specializate. În fiecare județ funcționează **un cabinet** în cadrul căruia își desfășoară activitatea un psiholog, un pedagog, un medic și mai mulți colaboratori din rîndul cadrelor didactice. După cum ne spunea prof. **Bernits Ferenc**, șeful secției de cultură și învățămînt a Sfatului popular al județului Baranya, „aici se dau consultații ca la dispensar". Și într-adevăr, la sediul cabinetului se dau consultații, se pun diagnostice, se analizează cazuri, se dau îndrumări și sfaturi. Cabinetul este frecventat de elevi, părinți și în egală măsură și de profesori. În afara acestor consultații, cabinetele județene întreprind sondaje, anchete și studii, elaborează îndrumătoare privind școlile de pe întinsul județului și — pentru diriginți — organizează conferințe, simpozioane și cursuri.

În timpul vizitei în țara vecină am avut prilejul să zăbovesc mai mult la Institutul pentru orientare școlară și profesională al orașului Budapesta și să am o discuție interesantă cu directorul acestuia, Perlai Bela și apropiații săi, colaboratori dr. Takács Marta și Hingyi György. Înființat cu trei ani în urmă, tînărul institut dispune de local propriu în care sînt amenajate în mod adecvat laboratoare și săli de consultații. Institutul este încadrat cu un mare număr de psihologi, pedagogi, economiști, medici, iar pe lîngă institut activează un larg activ obștesc format din cadre didactice. Activitatea institutului se desfășoară în trei direcții prin tot atîtea secții care intră în structura sa. **Secția de economie națională și sociologie** are — după cum ni s-a spus — două sarcini principale. Pe de o parte adună date privind tendințele de orientare ale tineretului și pe de altă parte întocmește și oferă informații, în special organelor de învățămînt, asupra dezvoltării diferitelor ramuri ale economiei naționale și asupra necesităților de cadre. Secția întreprinde studii asupra diferitelor profesiuni, asupra dinamicii acestora, studiază balanța de forță de muncă și repercusiunile ei asupra profilului școlilor etc.

Secția de propagandă și dirijare profesională pune la dispoziția profesorilor, părinților și îndeosebi a elevilor un bogat material informativ: pliante, albume, afișe, broșuri, filme etc. În fiecare an, în luna decembrie, este întocmit un îndrumător al școlilor din Budapesta care este totodată și un ghid în alegerea diferitelor profesiuni. În afara editării unui volum mare de material propagandistic, secția desfășoară și o intensă muncă de propagandă directă pentru diriginți, părinți și elevi organizînd săptămîni de orientare școlară și profesională, zile de vizită în întreprinderi, întîlniri etc.

În sfîrșit, în cadrul institutului ființează o **grupă de psihologi** care — în principal — se ocupă de acei elevi și tineri care din anumite motive nu au luat încă o hotărîre asupra viitoarei lor profesiuni. Psihologii institutului dispun de laborator dotat cu aparataj special și de săli de consultații individuale, precum și de o baterie completă de teste. În fiecare an numeroși elevi trec prin sălile și laboratoarele institutului. Aproximativ cîte doi elevi din fiecare clasă a VIII-a și respectiv anul IV al liceului, sînt trimiși aici de către diriginți pentru consultații. Pe lîngă acești elevi trimiși de școli, la institut solicită direct consultații numeroși alți elevi și părinți.

Prin cele trei secții ale sale, institutul a reușit să cuprindă o mare parte din școlile și elevii din Budapesta. Din datele pe care ni le-a furnizat conducerea institutului reiese că într-o formă sau alta în anul trecut s-a reușit să se influențeze orientarea școlară și profesională a unui procent de aproximativ 80 la sută din absolvenții școlilor din Budapesta.

*

Preocupare de dată recentă, orientarea școlară și profesională în R. P. Ungară începe treptat să se organizeze într-un sistem și să-și îmbunătățească continuul conținutul. După cum ne-au spus colegii noștri maghiari, una din preocupările actuale ale organelor de învățămînt este perfecționarea cadrelor didactice și pregătirea lor în acest domeniu complex al muncii educative.

MIRCEA IONEL

INSTITUTUL PEDAGOGIC DE 3 ANI SUCEAVA

ANUNȚĂ

scoaterea la concurs a următoarelor posturi didactice

Lector la catedra de științe sociale, disciplinele: Probleme de filozofie și științe politice și Educație cetățenească, poz. 2 din statul de funcțiuni.

Lector la catedra de științe sociale, disciplinele: Economie politică și Probleme de filozofie și științe politice, poz. 3 din statul de funcțiuni.

Lector la catedra de pedagogie-psihologie, disciplinele Pedagogie generală și Istoria pedagogiei, poz. 3 din statul de funcțiuni.

Lector la catedra de istorie, disciplina Metodica predării istoriei, poz. 5 din statul de funcțiuni.

Candidații la concurs vor depune la secretariatul Institutului pedagogic din Suceava, în termen de 30 de zile de la data publicării acestui anunț în Buletinul Oficial, cererea de înscriere la care vor anexa, în dublu exemplar, actele prevăzute de Legea nr. 6 privind Statutul personalului didactic din Republica Socialistă România, publicată în Buletinul Oficial Partea I, nr. 33 din 15 martie 1969 și de Instrucțiunile Ministerului Învățămîntului nr. 84 539/1969.

Concursul se va ține la rectoratul Institutului pedagogic din Suceava în termen de 60 de zile de la expirarea termenului de înscriere la concurs.

Cei care funcționează într-o instituție de învățămînt superior sînt obligați să comunice în scris, rectorului acesteia, înscrierea la concurs.

INSTITUTUL POLITEHNIC — TIMIȘOARA

ANUNȚĂ

scoaterea la concurs a următoarelor posturi:

FACULTATEA DE CONSTRUCȚII

1. — Lector la catedra de Matematici II, disciplinele Matematici, Analiză matematică și matematici speciale, poziția 11 din statul de funcțiuni.

2. — Lector la catedra de Matematici II, disciplinele Matematici generale, Geometrie analitică, poziția 12 din statul de funcțiuni.

Candidații la concurs vor depune în termen de 30 de zile de la data publicării acestui anunț, la secretariatul rectoratului Institutului politehnic Timișoara — B-dul 30 Decembrie nr. 2, cererea de înscriere însoțită de actele prevăzute de Legea nr. 6 privind Statutul personalului didactic din Republica Socialistă România, publicată în Buletinul Oficial partea I nr. 33 din 15 martie 1969 și de instrucțiunile Ministerului Învățămîntului nr. 84 539/1969.

Cei care funcționează într-o instituție de învățămînt superior sînt obligați să comunice în scris rectoratului acesteia, înscrierea la concurs.

Concursul se va ține în termen de 60 de zile de la data expirării termenului de înscriere, care se calculează de la data publicării acestui anunț în Buletinul Oficial.

CONSERVATORUL DE MUZICĂ „G. DIMA" — CLUJ

ANUNȚĂ

scoaterea la concurs a următoarelor posturi:

FACULTATEA DE INSTRUMENTE ȘI CANTO

1 lector la catedra III — Instrumente de coarde, disciplina Vioară, poziția 7.

1 lector la catedra III — Instrumente de coarde, disciplina Violă, poziția 12.

Candidații la concurs vor depune la rectoratul Conservatorului de Muzică „G. Dima" din Cluj, str. 23 August nr. 25, în termen de 30 zile de la publicarea acestui anunț, cererea de înscriere, la care vor anexa, în dublu exemplar, actele prevăzute de Legea nr. 6 privind Statutul personalului didactic din Republica Socialistă România, publicată în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 33 din 15 martie 1969, și de instrucțiunile Ministerului Învățămîntului nr. 84.539/1969.

Concursul se va ține la sediul Conservatorului din Cluj, str. 23 August nr. 25, în termen de 3 luni de la publicarea acestui anunț.

Termenul de înscriere la concurs se socotește de la data publicării concursului în Buletinul Oficial.

secoven te

Societatea cultural-științifică a elevilor

De curînd s-a constituit la Pitești societatea cultural-științifică a elevilor „Ion Barbu". Prin structura sa organizatorică, această societate cultural-științifică este o importantă cale de stimulare a investigațiilor științifice desfășurate de cei aflați încă pe băncile școlilor. Ea înmănunchează cei mai talentați elevi care activează în cercurile pe obiecte din liceu.

Pentru a răspunde cerințelor formulate societatea a fost organizată cu 6 secții: literatură, matematică, fizică-chimie, științe sociale, arte plastice și electrotehnică. În ședința de constituire elevii participanți au discutat proiectul de statut, cerînd ca societatea să fie patronată de unități culturale și economice și totodată și-au exprimat dorința ca numele societății să fie cel al poetului și matematicianului Ion Barbu, originar din județul Argeș.

Îndrumarea și orientarea activității societății științifice este asigurată de societățile științifice ale cadrelor didactice prin vicepreședinții acestora care vor da indicații de specialitate și vor participa la unele dintre acțiunile inițiate.

Pentru început, societatea „Ion Barbu" și-a propus editarea unei reviste, organizarea de vizite și excursii documentare, schimburi de experiență cu societăți similare din alte orașe alte țării, precum și organizarea unei sesiuni științifice, la sfîrșitul trimestrului al III-lea al acestui an școlar.

Prof. LIVIA POPA

Un util schimb de experiență

La Iași a avut loc, de curînd, un interesant și util schimb de experiență între elevii claselor speciale de fizică ale Liceului „Emil Racoviță" din localitate și elevii claselor respective de la Liceul „Vasile Alecsandri" din Galați.

În cadrul acestui schimb, cadrele didactice și elevii au asistat la ore de curs și de laborator și la ore de limbi străine ținute în laboratorul fonetic al Liceului „Emil Racoviță". Profesorii de specialitate au purtat vii discuții, împărtășindu-și din experiența acumulată în procesul de învățămînt stabilind, în comun, o serie de măsuri pentru stimularea dezvoltării elevilor cu deosebite aptitudini pentru disciplinele fizice. Tot în timpul programului comun organizat cu cele două școli au fost vizitate muzee, obiective turistice precum și grădina botanică din Iași.

Prof. T. NEJNERU

Ne interesează apicultura!

La școala generală din Domnești-Argeș funcționează de mai mulți ani un cerc apicol, unde micii apicultori urmăresc cu interes viața albinelor. În cadrul acestui an elevii desfășoară activități independente construind, cu ajutorul truselor individuale, machete de stupi, creioane apicole, adăpătoare de apă pentru albine, rame, hărți de răspîndire a plantelor melifere etc.

De asemenea, în afara observațiilor și experiențelor, a vizitelor și excursiilor, a întîlnirilor cu apicultorii din comună, elevii au participat și la un concurs „Cine știe cîștigă" cu teme apicole.

Prin varietatea activităților cercului acesta îi orientează pe elevi către profesiunea atît de utilă de apicultor.

Prof. LUCA I. IONESCU

Noi afirmări în domeniul plasticii

Prezentă neîntrerupt din anul 1967 la expozițiile de stat și în 1969 la o expoziție de grup, la Ateneul Tineretului, tînăra profesoară Cornelia Dedu și-a deschis prima expoziție personală în Sala Kalinderu. Avem în față un debut de largă respirație artistică. Cele 30 de lucrări de pictură, expuse județeții publicului formează o unitate stilistică, deși fiecare tablou în parte reprezintă rezolvarea unei probleme plastice distincte.

Cornelia Dedu pornește în majoritatea creațiilor sale de la natură și le împlinește reflectînd artistic starea afectivă provocată de configurația perceptivă a modelului inițial. Elementele plastice, în desfășurarea procesului de creație, o ajută pe artistă să precizeze mesajul spiritual ca și

forma artistică a lucrărilor. Organizarea compozițională este subliniată de însăși structura cromatică; fiecare acord cromatic vorbește pentru el, dar în același timp contribuie la realizarea armoniei și unicității tabloului. Conturul nu decupează imaginile, ci traversînd variate registre de luminozitate sugerează spațialitatea. Culoarea caimă se împlinește în armonii a căror luminiscență creează de asemenea registre variate, ce merg de la vibrații strălucitoare (Peisajele citadine) la variații pe tema unor nuanțe apropiate („Vase paralele") sau unduiri pluricromatice („Asfințit").

Cornelia Dedu își pune probleme și prin felul cum le rezolvă, ne dă încredere în ascensiunea sa artistică.

Conf. univ. dr. ALEXANDRU TOHĂNEANU

Elevi-pictori

De curînd, în holul școlii generale nr. 171 s-a deschis o frumoasă expoziție de desene semnate de membrii cercurilor de artă plastică de la patru școli și anume școlile 170, 171, 173 și 187. Expoziția abordează o tematică variată, începînd cu viața școlii și ajungînd la peisaje industriale sau din natură. În afară de desenele colorate cu acuarelă, tempera sau tuș micii desenatori prezintă și alte exponate. Bunăoară, școala 171 a expus un panou pe care sînt reprezentate diverse obiceiuri folclorice. Un alt panou ilustrează cîteva cunoscute ghicitori iar un altul o compoziție muzicală.

Prof. MARIA FRINCULESCU

secoven te

Sesiune de lichidare

Ministerul Învățămîntului aduce la cunoștință celor interesați că profesorii, învățătorii și educatoarele în funcție la data de 15 martie 1969 care nu au obținut definitivarea în învățămînt — fie că au fost respinși de 3 ori la acest examen, fie că din diferite motive nu s-au prezentat la el și au pierdut astfel dreptul să-l mai dea — se vor putea prezenta, în mod excepțional, la sesiunea de lichidare, organizată în acest scop în vacanța de primăvară a elevilor din anul școlar 1969 —1970.

Înscrierile pentru această sesiune urmează să se facă prin direcțiunile școlilor la inspectoratele școlare.

Inspectoratele școlare județene (municipiul București), după verificarea dosarelor candidaților înscriși vor efectua inspecțiile speciale.

Examenul se va desfășura după programele în vigoare pentru examenul de definitivare în învățămînt.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.20. Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și la difuzorii de presă. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii 40.132